

I

(Законодавчі акти)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЄС) № 2023/1113 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 31 травня 2023 року

щодо інформації, яка супроводжує перекази коштів та певних криптоактивів, та про внесення змін до
Директиви (ЄС) 2015/849

(перероблена редакція)

(Текст, що має значення для ЄЄЗ)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

враховуючи Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 114,

враховуючи пропозицію Європейської комісії,

після передачі проекту законодавчого акту національним парламентам,

Враховуючи висновок Європейського центрального банку ⁽¹⁾,враховуючи висновок Європейського економічного та соціального комітету ⁽²⁾,діючи відповідно до звичайної законодавчої процедури ⁽³⁾,

Враховуючи, що:

- (1) Регламент (ЄС) 2015/847 Європейського Парламенту та Ради ⁽⁴⁾ зазнав істотних змін ⁽⁵⁾. Оскільки мають бути внесені подальші зміни, цей Регламент слід переробити з метою забезпечення ясності.
- (2) Регламент (ЄС) 2015/847 було прийнято з метою забезпечення єдиного застосування в межах Союзу вимог Групи з фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) щодо постачальників послуг електронних грошових переказів, зокрема зобов'язання постачальників платіжних послуг супроводжувати перекази коштів інформацією про платника та одержувача. Останні зміни, внесені в червні 2019 року до стандартів FATF щодо нових технологій з метою регулювання віртуальних активів та постачальників послуг у сфері віртуальних активів, передбачили нові та аналогічні зобов'язання для постачальників послуг у сфері віртуальних активів з метою полегшення відстеження переказів віртуальних активів. Відповідно до цих змін постачальники послуг у сфері віртуальних активів повинні супроводжувати перекази віртуальних активів

(1) ОJ C 68, 9.2.2022, с. 2.

(2) ОJ C 152, 6.4.2022, с. 89.

(3) Позиція Європейського парламенту від 20 квітня 2023 року (ще не опублікована в Офіційному віснику) та рішення Ради від 16 травня 2023 року.

(4) Регламент (ЄС) № 2015/847 Європейського Парламенту та Ради від 20 травня 2015 року щодо інформації, що супроводжує перекази коштів, та про скасування Регламенту (ЄС) № 1781/2006 (Офіційний вісник L 141, 5.6.2015, с. 1).

(5) Див. Додаток I.

інформацію про ініціаторів та одержувачів таких переказів. Постачальники послуг у сфері віртуальних активів також зобов'язані отримувати, зберігати та передавати цю інформацію своєму контрагенту на іншому кінці переказу віртуальних активів, а також надавати її на запит компетентних органів.

- (3) З огляду на те, що Регламент (ЄС) 2015/847 наразі застосовується лише до переказів коштів, тобто до банкнот і монет, безготівкових грошових коштів та електронних грошей, як визначено у статті 2, пункт 2, Директиви 2009/110/ЄС Європейського Парламенту та Ради ⁽⁶⁾, доцільно розширити сферу застосування Регламенту (ЄС), щоб охопити також перекази віртуальних активів.
- (4) Потоки незаконних коштів через перекази коштів та віртуальних активів можуть завдати шкоди цілісності, стабільності та репутації фінансового сектору, а також становити загрозу для внутрішнього ринку Союзу та міжнародного розвитку. Відмивання грошей, фінансування тероризму та організована злочинність залишаються серйозними проблемами, які слід вирішувати на рівні Союзу. Надійність, цілісність та стабільність системи переказів коштів та віртуальних активів, а також довіра до фінансової системи в цілому можуть бути серйозно поставлені під загрозу внаслідок спроб злочинців та їхніх спільників приховати походження доходів від злочинної діяльності або переказати кошти чи віртуальні активи для здійснення злочинної діяльності чи з терористичною метою.
- (5) З метою полегшення своєї злочинної діяльності особи, які займаються відмиванням грошей та фінансуванням тероризму, ймовірно, скористаються свободою руху капіталу в межах інтегрованого фінансового простору Союзу, якщо на рівні Союзу не будуть вжиті певні координаційні заходи. Міжнародне співробітництво в рамках ФАТФ та глобальне виконання її рекомендацій мають на меті запобігання відмиванню грошей та фінансуванню тероризму під час переказу коштів або віртуальних активів.
- (6) З огляду на масштаб заходів, що мають бути вжиті, Союз повинен забезпечити, щоб Міжнародні стандарти щодо боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму й розповсюдження зброї масового знищення, прийняті ФАТФ 16 лютого 2012 року та згодом переглянуті 21 червня 2019 року («переглянуті Рекомендації ФАТФ»), а зокрема Рекомендація ФАТФ № 15 щодо нових технологій, Рекомендація ФАТФ № 16 щодо електронних переказів та переглянуті роз'яснювальні примітки до цих рекомендацій, застосовувалися однаково на всій території Союзу і, зокрема, щоб не було дискримінації чи розбіжностей між, з одного боку, національними платежами або переказами віртуальних активів у межах держави-члена та, з іншого боку, транскордонними платежами або переказами віртуальних активів між державами-членами. Нескоординовані дії держав-членів, які діють самостійно у сфері транскордонних переказів коштів та віртуальних активів, можуть мати значний вплив на безперебійне функціонування платіжних систем та послуг у сфері віртуальних активів на рівні Союзу і, отже, можуть завдати шкоди внутрішньому ринку у сфері фінансових послуг.
- (7) З метою забезпечення узгодженого підходу в міжнародному контексті та підвищення ефективності боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму подальші дії Союзу повинні враховувати зміни на міжнародному рівні, зокрема переглянуті Рекомендації ФАТФ.
- (8) Їхній глобальний характер, швидкість, з якою можуть здійснюватися транзакції, та можлива анонімність, яку забезпечує їхній переказ, роблять віртуальні активи особливо вразливими до злочинного зловживання, зокрема у транскордонних ситуаціях. З метою ефективного протидії ризикам, пов'язаним із зловживанням віртуальними активами з метою відмивання грошей та фінансування тероризму, Союз повинен сприяти застосуванню на глобальному рівні стандартів, запроваджених цим Регламентом, а також розвитку міжнародного та міжюрисдикційного виміру нормативно-правової та наглядової системи щодо переказів віртуальних активів у контексті відмивання грошей та фінансування тероризму.

(6) Директива 2009/110/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16 вересня 2009 року про початок, здійснення та пруденційний нагляд за діяльністю установ електронних грошей, якою вносяться зміни до Директив 2005/60/ЄС та 2006/48/ЄС та скасовується Директива 2000/46/ЄС (ОJ L 267, 10.10.2009, с. 7).

- (9) Директива (ЄС) 2015/849 Європейського Парламенту та Ради ⁽⁷⁾, у результаті внесення до неї змін Директивою (ЄС) 2018/843 Європейського Парламенту та Ради ⁽⁸⁾, запровадила визначення віртуальних валют та визнала постачальників, які надають послуги з обміну між віртуальними валютами та фіатними валютами, а також постачальників гаманців з функцією зберігання, серед суб'єктів, на яких поширюються вимоги щодо протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму відповідно до законодавства Союзу. Останні міжнародні події, зокрема в рамках ФАТФ, наразі вказують на необхідність регулювання додаткових категорій постачальників послуг у сфері віртуальних активів, які ще не охоплені, та розширення чинного визначення віртуальної валюти.
- (10) Визначення криптоактивів у Регламенті (ЄС) 2023/1114 Європейського парламенту та Ради ⁽⁹⁾ відповідає визначенню віртуальних активів, викладеному у переглянутих Рекомендаціях ФАТФ, а перелік послуг у сфері криптоактивів та постачальників таких послуг, що підпадають під дію цього Регламенту, також охоплює постачальників послуг у сфері віртуальних активів, визначених як такі ФАТФ та щодо яких існує ймовірність виникнення проблем, пов'язаних із відмиванням грошей та фінансуванням тероризму. З метою забезпечення узгодженості законодавства Союзу в цій сфері у цьому Регламенті слід використовувати ті самі визначення криптоактивів, послуг у сфері криптоактивів та постачальників послуг у сфері криптоактивів, що й у Регламенті (ЄС) 2023/1114.
- (11) Впровадження та забезпечення дотримання цього Регламенту є доречними та ефективними засобами запобігання та боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму.
- (12) Цей Регламент не має на меті накладати зайве навантаження чи витрати на постачальників платіжних послуг, постачальників послуг у сфері криптоактивів або осіб, які користуються їхніми послугами. У цьому контексті превентивний підхід має бути цілеспрямованим та пропорційним і повністю відповідати принципу вільного руху капіталу, який гарантується на всій території Союзу.
- (13) У Переглянутій стратегії Союзу щодо фінансування тероризму від 17 липня 2008 року («Переглянута стратегія») зазначається, що необхідно продовжувати докладати зусиль для запобігання фінансуванню тероризму та контролю за використанням підозрюваними терористами власних фінансових ресурсів. У ній визнається, що ФАТФ постійно прагне вдосконалювати свої рекомендації та працює над досягненням спільного розуміння того, як їх слід впроваджувати. У Переглянутій стратегії зазначається, що виконання переглянутих Рекомендацій ФАТФ усіма членами ФАТФ та членами регіональних органів, що діють за зразком ФАТФ, оцінюється на регулярній основі, а отже, важливим є спільний підхід до їхнього виконання державами-членами.
- (14) Крім того, у своєму повідомленні від 7 травня 2020 року щодо Плану дій з питань комплексної політики Союзу у сфері запобігання відмиванню грошей та фінансуванню тероризму Комісія визначила шість пріоритетних напрямків для вжиття невідкладних заходів з метою вдосконалення режиму боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму в Союзі, зокрема створення узгодженої нормативно-правової бази для цього режиму в Союзі з метою отримання більш детальних та гармонізованих правил, зокрема, з метою врахування наслідків технологічних інновацій та змін у міжнародних стандартах, а також уникнення розбіжностей у застосуванні існуючих правил. Робота на міжнародному рівні вказує на необхідність розширення сфери охоплення секторів або суб'єктів, на які поширюється дія цієї системи, та оцінки того, як вона має застосовуватися до постачальників послуг у сфері криптоактивів, які досі не були охоплені цією системою.

(7) Директива (ЄС) 2015/849 Європейського Парламенту та Ради від 20 травня 2015 року про запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання грошей або фінансування тероризму, якою вносяться зміни до Регламенту (ЄС) № 648/2012 Європейського Парламенту та Ради, а також скасовує Директиву 2005/60/ЄС Європейського Парламенту та Ради та Директиву Комісії 2006/70/ЄС (ОJ L 141, 5.6.2015, с. 73).

(8) Директива (ЄС) 2018/843 Європейського Парламенту та Ради від 30 травня 2018 року, якою вносяться зміни до Директиви (ЄС) 2015/849 щодо запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання грошей або фінансування тероризму, а також до Директив 2009/138/ЄС та 2013/36/ЄС (Офіційний вісник L 156, 19.6.2018, с. 43).

(9) Регламент (ЄС) 2023/1114 Європейського Парламенту та Ради від 31 травня 2023 року про ринки криптоактивів та про внесення змін до Регламентів (ЄС) № 1093/2010 та (ЄС) № 1095/2010, а також директив 2013/36/ЄС та (ЄС) 2019/1937 (Офіційний вісник L 150, 9.6.2023, с. 40).

- (15) З метою запобігання фінансуванню тероризму було вжито заходів, спрямованих на заморожування коштів та економічних ресурсів певних осіб, груп та суб'єктів, зокрема Регламенти Ради (ЄС) № 2580/2001⁽¹⁰⁾, (ЄС) № 881/2002⁽¹¹⁾ та (ЄС) № 356/2010⁽¹²⁾. З тією ж метою також було вжито заходів, спрямованих на захист фінансової системи від використання коштів та економічних ресурсів у терористичних цілях. Директива (ЄС) 2015/849 містить низку таких заходів. Однак ці заходи не повністю унеможливають доступ терористів або інших злочинців до платіжних систем для переказу своїх коштів.
- (16) Можливість відстеження переказів коштів та криптоактивів може бути особливо важливим і цінним інструментом у запобіганні, виявленні та розслідуванні відмивання грошей та фінансування тероризму, а також у застосуванні обмежувальних заходів, зокрема тих, що запроваджені Регламентами (ЄС) № 2580/2001, (ЄС) № 881/2002 та (ЄС) № 356/2010. Тому, з метою забезпечення передачі інформації по всьому ланцюгу платежів або ланцюгу переказу криптоактивів, доцільно передбачити систему, яка покладає на постачальників платіжних послуг обов'язок супроводжувати перекази коштів інформацією про платника та одержувача, а на постачальників послуг у сфері криптоактивів — обов'язок супроводжувати перекази криптоактивів інформацією про ініціатора та бенефіціара.
- (17) Певні операції з переказу криптоактивів пов'язані з конкретними факторами високого ризику щодо відмивання грошей, фінансування тероризму та інших злочинних діянь, зокрема операції, пов'язані з продуктами, транзакціями або технологіями, призначеними для підвищення анонімності, включаючи гаманці з функцією захисту приватності, міксері або тумблери. З метою забезпечення простежуваності таких переказів Європейський наглядовий орган (Європейське банківське управління), створений Регламентом (ЄС) № 1093/2010 Європейського парламенту та Ради⁽¹³⁾ (ЄБА), має, зокрема, роз'яснити, як постачальники послуг у сфері криптоактивів мають враховувати фактори ризику, перелічені в Додатку III до Директиви (ЄС) 2015/849, у тому числі під час здійснення транзакцій із суб'єктами поза межами Союзу, які не підлягають регулюванню, не зареєстровані та не мають ліцензії в жодній третій країні, або з адресами, що розміщуються на власних серверах. У разі виявлення ситуацій підвищеного ризику ЄБА має видавати рекомендації, в яких зазначаються посилені заходи належної перевірки, застосування яких суб'єкти, що підпадають під зобов'язання, повинні розглянути з метою зменшення таких ризиків, зокрема запровадження відповідних процедур, таких як використання аналітичних інструментів на основі технології розподіленого реєстру (DLT), для виявлення походження або призначення криптоактивів.
- (18) Цей Регламент повинен застосовуватися без упередження щодо національних обмежувальних заходів та обмежувальних заходів Союзу, запроваджених регламентами на підставі статті 215 Договору про функціонування Європейського Союзу, таких як Регламенти (ЄС) № 2580/2001, (ЄС) № 881/2002 та (ЄС) № 356/2010, а також Регламенти Ради (ЄС) № 267/2012⁽¹⁴⁾, (ЄС) 2016/1686⁽¹⁵⁾ та (ЄС) 2017/1509⁽¹⁶⁾, які можуть вимагати, щоб постачальники платіжних послуг платників та одержувачів, постачальники послуг у сфері криптоактивів ініціаторів та бенефіціарів, посередницькі постачальники платіжних послуг, а також посередницькі постачальники послуг у сфері криптоактивів вживали відповідних заходів для заморожування певних коштів та криптоактивів або дотримувалися конкретних обмежень щодо певних переказів коштів або криптоактивів. Постачальники платіжних послуг та постачальники послуг у сфері криптоактивів повинні мати внутрішні політики, процедури та механізми контролю для забезпечення виконання цих обмежувальних заходів, включаючи заходи перевірки на відповідність спискам визначених осіб на рівні Союзу та на національному рівні. ЄБА
-
- (10) Регламент Ради (ЄС) № 2580/2001 від 27 грудня 2001 року про конкретні обмежувальні заходи, спрямовані проти певних осіб та юридичних осіб з метою боротьби з тероризмом (ОJ L 344, 28.12.2001, с. 70).
- (11) Регламент Ради (ЄС) № 881/2002 від 27 травня 2002 року про введення певних конкретних обмежувальних заходів, спрямованих проти певних осіб та суб'єктів, пов'язаних з організаціями «ІДІЛ» (Даїш) та «Аль-Каїда» (ОJ L 139, 29.5.2002, с. 9).
- (12) Регламент Ради (ЄС) № 356/2010 від 26 квітня 2010 року про введення певних конкретних обмежувальних заходів, спрямованих проти певних фізичних або юридичних осіб, суб'єктів господарювання чи органів, з огляду на ситуацію в Сомалі (ОJ L 105, 27.4.2010, с. 1).
- (13) Регламент (ЄС) № 1093/2010 Європейського Парламенту та Ради від 24 листопада 2010 року про створення Європейського наглядового органу (Європейського банківського органу), який вносить зміни до Рішення № 716/2009/ЄС та скасовує Рішення Комісії 2009/78/ЄС (Офіційний вісник L 331, 15.12.2010, с. 12).
- (14) Регламент Ради (ЄС) № 267/2012 від 23 березня 2012 року щодо обмежувальних заходів проти Ірану та про скасування Регламенту (ЄС) № 961/2010 (ОJ L 88, 24.3.2012, с. 1).
- (15) Регламент Ради (ЄС) 2016/1686 від 20 вересня 2016 року про введення додаткових обмежувальних заходів, спрямованих проти ІДІЛ (Даїш) та «Аль-Каїди», а також фізичних та юридичних осіб, організацій або органів, пов'язаних з ними (ОJ L 255, 21.9.2016, с. 1).
- (16) Регламент Ради (ЄС) 2017/1509 від 30 серпня 2017 року щодо обмежувальних заходів проти Кореїської Народно-Демократичної Республіки та про скасування Регламенту (ЄС) № 329/2007 (ОJ L 224, 31.8.2017, с. 1).

повинна видати керівні вказівки, в яких будуть визначені такі внутрішні політики, процедури та заходи контролю. Передбачається, що вимоги цього Регламенту щодо внутрішніх політик, процедур та заходів контролю, пов'язаних із обмежувальними заходами, будуть скасовані найближчим часом Регламентом Європейського Парламенту та Ради щодо запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання грошей або фінансування тероризму.

- (19) Обробка персональних даних відповідно до цього Регламенту має здійснюватися у повній відповідності до Регламенту (ЄС) 2016/679 Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁷⁾. Подальша обробка персональних даних у комерційних цілях має бути суворо заборонена. Боротьба з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму визнається всіма державами-членами важливою підставою суспільного інтересу. При застосуванні цього Регламенту передача персональних даних до третьої країни має здійснюватися відповідно до розділу V Регламенту (ЄС) 2016/679. Важливо, щоб постачальникам платіжних послуг та постачальникам послуг у сфері криптоактивів, які здійснюють діяльність у кількох юрисдикціях і мають філії або дочірні підприємства, розташовані за межами Союзу, не перешкоджали передавати дані про підозрілі транзакції в межах однієї організації, за умови, що вони застосовують належні заходи захисту. Крім того, постачальники послуг у сфері криптоактивів ініціатора та бенефіціара, постачальники платіжних послуг платника та одержувача, а також посередницькі постачальники платіжних послуг та посередницькі постачальники послуг у сфері криптоактивів повинні вживати відповідних технічних та організаційних заходів для захисту персональних даних від випадкової втрати, зміни, несанкціонованого розголошення або доступу.
- (20) Особи, які лише перетворюють паперові документи на електронні дані та діють на підставі договору з постачальником платіжних послуг, а також особи, які надають постачальникам платіжних послуг виключно системи обміну повідомленнями або інші допоміжні системи для переказу коштів, або клірингові та розрахункові системи, не повинні підпадати під сферу застосування цього Регламенту.
- (21) Особи, які надають лише допоміжну інфраструктуру, такі як постачальники послуг інтернет-мереж та інфраструктури, постачальники хмарних послуг або розробники програмного забезпечення, що дозволяє іншому суб'єкту надавати послуги з переказу криптоактивів, не повинні підпадати під сферу застосування цього Регламенту, якщо вони не здійснюють переказів криптоактивів.
- (22) Цей Регламент не повинен застосовуватися до переказів криптоактивів між фізичними особами, що здійснюються без участі постачальника послуг у сфері криптоактивів, або до випадків, коли як відправник, так і одержувач є постачальниками послуг з переказу криптоактивів, які діють від власного імені.
- (23) Перекази коштів, пов'язані з послугами, зазначеними у статті 3, пункти (а) – (м) та пункт (о) Директиви (ЄС) 2015/2366 Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁸⁾, не підпадають під сферу застосування цього Регламенту. Також доцільно виключити зі сфери застосування цього Регламенту перекази коштів та токенів електронних грошей, як визначено у статті 3(1), пункт (7), Регламенту (ЄС) 2023/1114, які становлять низький ризик відмивання грошей або фінансування тероризму. Такі виключення повинні поширюватися на платіжні картки, інструменти електронних грошей, мобільні телефони або інші цифрові чи інформаційно-технологічні (ІТ) пристрої з попередньою або подальшою оплатою, що мають подібні характеристики, якщо вони використовуються виключно для придбання товарів або послуг, а номер картки, інструменту чи пристрою супроводжує всі перекази. Однак використання платіжної картки, інструменту електронних грошей, мобільного телефону або будь-якого іншого цифрового чи ІТ-пристрою з попередньою або подальшою оплатою, що має подібні характеристики, з метою здійснення переказу коштів або токенів електронних грошей між фізичними особами, які виступають у ролі споживачів, для цілей, відмінних від торгівлі, підприємницької або професійної діяльності, підпадає під сферу застосування цього Регламенту. Крім того, зняття готівки в банкоматах, сплата податків, штрафів або інших зборів, перекази коштів, що здійснюються шляхом обміну зображеннями чеків, включаючи скорочені чеки, або векселів, а також перекази коштів, у яких і платник, і одержувач є постачальниками платіжних послуг, що діють від власного імені, повинні бути виключені зі сфери застосування цього Регламенту.

(17) Регламент (ЄС) 2016/679 Європейського Парламенту та Ради від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з обробкою персональних даних та про вільний обіг таких даних, а також про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних) (Офіційний вісник L 119, 4.5.2016, с. 1).

(18) Директива (ЄС) 2015/2366 Європейського Парламенту та Ради від 25 листопада 2015 року про платіжні послуги на внутрішньому ринку, якою вносяться зміни до Директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС та 2013/36/ЄС і до Регламенту (ЄС) № 1093/2010, та скасовує Директиву 2007/64/ЄС (Офіційний вісник L 337, 23.12.2015, с. 35).

- (24) Криптоактиви, які є унікальними та незамінними, не підпадають під дію вимог цього Регламенту, якщо вони не класифікуються як криптоактиви або фонди відповідно до Регламенту (ЄС) 2023/1114.
- (25) Банкомати для криптоактивів («крипто-Банкомати») можуть надавати користувачам можливість здійснювати перекази криптоактивів на адресу криптоактивів шляхом внесення готівки, часто без будь-якої форми ідентифікації та верифікації клієнта. Крипто-БТС особливо вразливі до ризиків відмивання грошей та фінансування тероризму, оскільки анонімність, яку вони забезпечують, та можливість операцій з готівкою невідомого походження роблять їх ідеальним засобом для незаконної діяльності. З огляду на роль крипто-БТС у здійсненні або активному сприянні переказам криптоактивів, перекази криптоактивів, пов'язані з крипто-БТС, повинні підпадати під сферу застосування цього Регламенту.
- (26) З метою врахування особливих характеристик національних платіжних систем та за умови, що завжди є можливість відстежити переказ коштів аж до платника, держави-члени повинні мати можливість виключити зі сфери застосування цього Регламенту певні внутрішні перекази коштів на невеликі суми, включаючи електронні платіжні доручення, що використовуються для придбання товарів або послуг.
- (27) З огляду на притаманний криптоактивним переказам та наданню послуг, пов'язаних із криптоактивами, безкордонний характер та глобальний масштаб, немає об'єктивних підстав розрізняти підходи до ризиків відмивання грошей та фінансування тероризму у разі внутрішніх переказів та транскордонних переказів. З метою врахування цих специфічних особливостей не слід надавати виняток із сфери застосування цього Регламенту для внутрішніх переказів криптоактивів на невеликі суми, відповідно до вимоги ФАТФ розглядати всі перекази криптоактивів як транскордонні.
- (28) Постачальники платіжних послуг та постачальники послуг у сфері криптоактивів повинні забезпечити, щоб інформація про платника та одержувача або про ініціатора та бенефіціара не була відсутньою чи неповною.
- (29) Щоб не погіршувати ефективність платіжних систем та з метою збалансування ризику переведення транзакцій у тіньову сферу внаслідок надмірно суворих вимог щодо ідентифікації з потенційною терористичною загрозою, яку становлять невеликі перекази коштів, обов'язок перевіряти достовірність інформації про платника або одержувача у разі переказів коштів, щодо яких перевірка ще не відбулася, повинен покладатися лише на окремі перекази коштів, що перевищують 1 000 євро, за винятком випадків, коли переказ, як видається, пов'язаний з іншими переказами коштів, сукупна сума яких перевищує 1 000 євро, кошти були отримані або виплачені готівкою або у вигляді анонімних електронних грошей, або якщо є обґрунтовані підстави підозрювати відмивання грошей або фінансування тероризму.
- (30) Порівняно з переказами коштів, перекази криптоактивів можуть здійснюватися через кілька юрисдикцій у більшому масштабі та з вищою швидкістю завдяки їхньому глобальному охопленню та технологічним характеристикам. Окрім псевдоанонімності криптоактивів, ці особливості переказів криптоактивів надають злочинцям можливість здійснювати великі незаконні перекази з високою швидкістю, обходячи при цьому зобов'язання щодо відстежуваності та уникаючи виявлення, шляхом розбиття великої транзакції на менші суми, використання численних, на перший погляд, не пов'язаних між собою адрес DLT, включаючи адреси DLT одноразового використання, а також застосування автоматизованих процесів. Більшість криптоактивів також характеризуються високою волатильністю, і їхня вартість може суттєво коливатися протягом дуже короткого проміжку часу, що робить розрахунок пов'язаних транзакцій більш невизначеним. З метою врахування цих специфічних особливостей перекази криптоактивів повинні підлягати тим самим вимогам незалежно від їхньої суми та від того, чи є вони внутрішніми чи транскордонними переказами.

- (31) У разі переказів коштів або криптоактивів, щодо яких вважається, що перевірка відбулася, від постачальників платіжних послуг та постачальників послуг у сфері криптоактивів не слід вимагати перевірки достовірності інформації про платника або одержувача, що супроводжує кожен переказ коштів, або про ініціатора та бенефіціара, що супроводжує кожен переказ криптоактивів, за умови дотримання зобов'язань, встановлених Директивою (ЄС) 2015/849.
- (32) З огляду на законодавчі акти Союзу щодо платіжних послуг, а саме Регламент (ЄС) № 260/2012 Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁹⁾, Директиви (ЄС) 2015/2366 та Регламенту (ЄС) 2021/1230 Європейського Парламенту та Ради ⁽²⁰⁾, має бути достатньо передбачити, що перекази коштів у межах Союзу супроводжуються лише спрощеною інформацією, такою як номер платіжного рахунку або унікальний ідентифікатор транзакції.
- (33) З метою надання органам, відповідальним за боротьбу з відмиванням грошей або фінансуванням тероризму в третіх країнах, можливості відстежувати джерело коштів або криптоактивів, що використовуються для цих цілей, перекази коштів або криптоактивів із Союзу за його межі повинні супроводжуватися повною інформацією про платника та одержувача коштів у разі переказів коштів, а також про ініціатора та бенефіціара у разі переказів криптоактивів. Повна інформація про платника та одержувача повинна включати ідентифікатор юридичної особи (LEI) або будь-який еквівалентний офіційний ідентифікатор, якщо такий ідентифікатор надається платником своєму постачальнику платіжних послуг, оскільки це дозволить краще ідентифікувати сторони, залучені до переказу коштів, і може бути легко включено до існуючих форматів платіжних повідомлень, таких як формат, розроблений Міжнародною організацією зі стандартизації для електронного обміну даними між фінансовими установами. Органам, відповідальним за боротьбу з відмиванням грошей або фінансуванням тероризму в третіх країнах, слід надавати доступ до повної інформації про платника та одержувача або про ініціатора та бенефіціара, залежно від обставин, виключно з метою запобігання, виявлення та розслідування випадків відмивання грошей та фінансування тероризму.
- (34) Криптоактиви існують у віртуальному просторі без кордонів і можуть передаватися будь-якому постачальнику послуг у сфері криптоактивів, незалежно від того, чи зареєстрований цей постачальник у певній юрисдикції. У багатьох юрисдикціях за межами Союзу діють правила щодо захисту даних та їхнього забезпечення, які відрізняються від тих, що діють у Союзі. Під час переказу криптоактивів від імені клієнта постачальнику послуг у сфері криптоактивів, який не зареєстрований у Союзі, постачальник послуг у сфері криптоактивів ініціатора повинен оцінити здатність постачальника послуг у сфері криптоактивів бенефіціара отримувати та зберігати інформацію, необхідну згідно з цим Регламентом, відповідно до Регламенту (ЄС) 2016/679, використовуючи, за необхідності, можливості, передбачені у розділі V Регламенту (ЄС) 2016/679. Європейська рада з захисту даних повинна, після консультацій з ЄБА, видати керівні принципи щодо практичного виконання вимог захисту даних при передачі персональних даних до третіх країн у контексті переказів криптоактивів. Можуть траплятися ситуації, коли персональні дані не можуть бути надіслані через неможливість виконання вимог Регламенту (ЄС) 2016/679. ЄБА має видати керівні принципи щодо належних процедур для визначення того, чи слід у таких випадках здійснити, відхилити чи призупинити передачу криптоактивів.
- (35) Органи держав-членів, відповідальні за боротьбу з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму, а також відповідні судові та правоохоронні органи в державах-членах та на рівні Союзу повинні активізувати співпрацю між собою та з відповідними органами третіх країн, зокрема в країнах, що розвиваються, з метою подальшого посилення прозорості та обміну інформацією та передовим досвідом.
- (36) Постачальник послуг у сфері криптоактивів ініціатора повинен забезпечити, щоб перекази криптоактивів супроводжувалися ім'ям ініціатора, адресою розподіленого реєстру ініціатора у випадках, коли переказ криптоактивів реєструється в мережі з використанням технології розподіленого реєстру (DLT) або подібної технології, номер рахунку криптоактивів відправника, у випадках, коли такий рахунок існує та використовується для обробки транзакції, адреса відправника, включаючи назву країни, офіційний номер документа, що посвідчує особу, та ідентифікаційний номер клієнта, або, як альтернатива,

(19) Регламент (ЄС) № 260/2012 Європейського Парламенту та Ради від 14 березня 2012 року, яким встановлюються технічні та операційні вимоги до кредитних переказів та прямих списань у евро та вносяться зміни до Регламенту (ЄС) № 924/2009 (Офіційний вісник L 94, 30.3.2012, с. 22).

(20) Регламент (ЄС) 2021/1230 Європейського Парламенту та Ради від 14 липня 2021 року про транскордонні платежі в Союзі (ОJ L 274, 30.7.2021, с. 20).

дата та місце народження ініціатора, а також, за умов наявності необхідного поля у відповідному форматі повідомлення та у разі надання ініціатором цієї інформації своєму постачальнику послуг у сфері криптовалют, поточний код LEI або, за його відсутності, будь-який інший доступний еквівалентний офіційний ідентифікатор ініціатора. Інформація має надаватися у безпечний спосіб до, одночасно або паралельно з переказом криптовалютів.

- (37) Постачальник послуг у сфері криптовалютів ініціатора повинен також забезпечити, щоб перекази криптовалютів супроводжувалися ім'ям одержувача, адресою одержувача в розподіленому реєстрі — у випадках, коли переказ криптовалютів реєструється в мережі з використанням технології розподіленого реєстру (DLT) або подібної технології, номер рахунку одержувача, у випадках, коли такий рахунок існує та використовується для обробки транзакції, а також, за умов наявності необхідного поля у відповідному форматі повідомлення та у разі надання відправником своєму постачальнику послуг у сфері криптовалютів, поточний код LEI або, за його відсутності, будь-який інший доступний еквівалентний офіційний ідентифікатор одержувача. Інформація має подаватися у безпечний спосіб до, одночасно або паралельно з переказом криптовалютів.
- (38) Щодо переказів криптовалютів, вимоги цього Регламенту повинні застосовуватися до всіх переказів, включаючи перекази криптовалютів на або з адреси, що перебуває під самостійним управлінням, за умови, що до операції залучений постачальник послуг у сфері криптовалютів.
- (39) У разі переказу на або з самохостованої адреси постачальник послуг у сфері криптовалютів повинен збирати інформацію як про відправника, так і про бенефіціара, зазвичай від свого клієнта. Від постачальника послуг у сфері криптовалютів, як правило, не слід вимагати перевірки інформації про користувача адреси, що перебуває під власним управлінням. Проте у разі переказу суми, що перевищує 1 000 євро, яка надсилається або отримується від імені клієнта постачальника послуг у сфері криптовалютів на адресу, що перебуває під власним управлінням, або з такої адреси, цей постачальник послуг у сфері криптовалютів повинен перевірити, чи ця адреса, що перебуває під власним управлінням, фактично належить цьому клієнту або перебуває під його контролем.
- (40) Що стосується переказів коштів від одного платника до кількох одержувачів, які мають бути надіслані у вигляді пакетного файлу, що містить окремі перекази з території Союзу за його межі, слід передбачити, щоб такі окремі перекази містили лише номер платіжного рахунку платника або унікальний ідентифікатор транзакції, а також повну інформацію про одержувача, за умови, що пакетний файл містить повну інформацію про платника, перевірену на достовірність, та повну інформацію про одержувача, яка є повністю відстежуваною.
- (41) Що стосується пакетних переказів криптовалютів, подання інформації про ініціатора та одержувача у вигляді пакетів має бути прийнятним, за умови, що таке подання відбувається негайно та безпечно. Не слід дозволяти подавати необхідну інформацію після здійснення переказу, оскільки подання має відбуватися до або в момент завершення транзакції, а постачальники послуг у сфері криптовалютів або інші зобов'язані суб'єкти повинні подавати необхідну інформацію одночасно з пакетним переказом криптовалютів.
- (42) З метою перевірки того, чи супроводжують перекази коштів необхідні відомості про платника та одержувача, а також для сприяння виявленню підозрілих транзакцій, постачальник платіжних послуг одержувача та посередницький постачальник платіжних послуг повинні мати налагоджені ефективні процедури для виявлення випадків відсутності або неповноти відомостей про платника та одержувача. Ці процедури повинні включати моніторинг після або під час переказів, де це доречно. Компетентні органи повинні забезпечити, щоб постачальники платіжних послуг включали необхідну інформацію про транзакцію до електронного переказу або відповідного повідомлення на всьому ланцюжку платежу.
- (43) Що стосується переказів криптовалютів, постачальник послуг у сфері криптовалютів одержувача повинен запровадити ефективні процедури для виявлення випадків, коли інформація про ініціатора або одержувача відсутня або є неповною. Ці процедури повинні включати, у разі необхідності, моніторинг після або під час здійснення переказів. Не слід вимагати, щоб інформація була прикріплена безпосередньо до самого переказу криптовалютів, за умови, що вона подається до, одночасно або паралельно з переказом криптовалютів та надається на запит відповідних органів.

- (44) З огляду на потенційну загрозу відмивання грошей та фінансування тероризму, яку становлять анонімні перекази, доцільно вимагати від постачальників платіжних послуг запитувати інформацію про платника та одержувача, а від постачальників послуг у сфері криптоактивів — запитувати інформацію про ініціатора та бенефіціара. Відповідно до підходу, заснованого на оцінці ризиків, розробленого ФАТФ, доцільно визначити сфери підвищеного та зниженого ризику з метою більш цілеспрямованого протидії ризику відмивання грошей та фінансування тероризму. Відповідно, постачальник послуг у сфері криптоактивів бенефіціара, постачальник платіжних послуг одержувача, посередницький постачальник платіжних послуг та посередницький постачальник послуг у сфері криптоактивів повинні мати ефективні процедури, засновані на оцінці ризиків, які застосовуються у випадках, коли при переказі коштів відсутня необхідна інформація про платника або одержувача, або коли при переказі криптоактивів відсутня необхідна інформація про ініціатора або бенефіціара, щоб надати такому постачальнику послуг можливість вирішити, чи виконувати, відхиляти чи призупиняти такий переказ, а також визначити відповідні подальші дії.
- (45) Постачальники послуг у сфері криптоактивів, як і всі суб'єкти, що підлягають зобов'язанням, повинні оцінювати та контролювати ризики, пов'язані з їхніми клієнтами, продуктами та каналами надання послуг. Постачальники послуг у сфері криптоактивів також повинні оцінювати ризики, пов'язані з їхніми транзакціями, зокрема під час здійснення переказів на або з самохостованих адрес. У разі якщо постачальник послуг у сфері криптоактивів знає або дізнається, що інформація про відправника чи одержувача, які використовують самостійно керовану адресу, є недостовірною, або якщо постачальник послуг у сфері криптоактивів виявляє незвичайні чи підозрілі схеми транзакцій або ситуації підвищеного ризику відмивання грошей та фінансування тероризму, пов'язані з переказами за участю самостійно керованих адрес, такий постачальник послуг у сфері криптоактивів повинен, за необхідності, вжити посиленних заходів належної перевірки для належного управління та мінімізації ризиків. Постачальник послуг у сфері криптоактивів повинен враховувати ці обставини під час оцінки того, чи є переказ криптоактивів або будь-яка пов'язана з ним операція незвичайною та чи підлягає вона повідомленню до Підрозділу фінансової розвідки (ПФР) відповідно до Директиви (ЄС) 2015/849.
- (46) Цей Регламент слід переглянути в контексті прийняття Регламенту Європейського парламенту та Ради щодо запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання грошей або фінансування тероризму, Директиви Європейського парламенту та Ради щодо механізмів, які мають бути запроваджені державами-членами для запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання грошей або фінансування тероризму та скасування Директиви (ЄС) 2015/849, а також Регламенту Європейського парламенту та Ради про створення Органу з протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму та внесення змін до Регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 1094/2010, (ЄС) № 1095/2010, з метою забезпечення узгодженості з відповідними положеннями.
- (47) Під час оцінки ризиків постачальник платіжних послуг одержувача, посередницький постачальник платіжних послуг, постачальник послуг у сфері криптоактивів одержувача або посередницький постачальник послуг у сфері криптоактивів повинен проявляти особливу пильність, якщо йому стає відомо, що інформація про платника або одержувача, або про ініціатора чи бенефіціара, залежно від обставин, відсутня або є неповною, або якщо переказ криптоактивів слід вважати підозрілим з огляду на походження чи призначення відповідних криптоактивів, та повинні повідомляти про підозрілі операції компетентним органам відповідно до зобов'язань щодо звітування, встановлених Директивою (ЄС) 2015/849.
- (48) Подібно до переказів коштів між постачальниками платіжних послуг, перекази криптоактивів за участю посередницьких постачальників послуг у сфері криптоактивів можуть сприяти здійсненню переказів як проміжний елемент у ланцюгу переказів криптоактивів. Відповідно до міжнародних стандартів, такі посередницькі постачальники також повинні підпадати під дію вимог, викладених у цьому Регламенті, так само, як і існуючі зобов'язання щодо посередницьких постачальників платіжних послуг.
- (49) Положення щодо переказів коштів та переказів криптоактивів, стосовно яких інформація про платника, одержувача, ініціатора або бенефіціара відсутня або є неповною, а також стосовно яких перекази криптоактивів повинні розглядатися як підозрілі на підставі походження або призначення криптоактивів

, застосовуються без упередження будь-яких зобов'язань постачальників платіжних послуг, посередницьких постачальників платіжних послуг, постачальників послуг у сфері криптоактивів та посередницьких постачальників послуг у сфері криптоактивів щодо відмови у здійсненні або призупинення переказів коштів та переказів криптоактивів, що порушують положення цивільного, адміністративного або кримінального права.

- (50) З метою забезпечення технологічної нейтральності цей Регламент не повинен передбачати обов'язкове використання певної технології для передачі інформації про транзакції постачальниками послуг у сфері криптоактивів. Для забезпечення ефективного виконання вимог, що застосовуються до постачальників послуг у сфері криптоактивів згідно з цим Регламентом, вирішальне значення матимуть ініціативи щодо встановлення стандартів, у яких бере участь або які очолює галузь криптоактивів. Отримані рішення мають бути сумісними завдяки використанню міжнародних або загальноєвропейських стандартів, щоб забезпечити швидкий обмін інформацією.
- (51) З метою надання допомоги постачальникам платіжних послуг та постачальникам послуг у сфері криптоактивів у запровадженні ефективних процедур для виявлення випадків, коли вони отримують перекази коштів або криптоактивів з відсутньою або неповною інформацією про платника, одержувача, ініціатора або бенефіціара, а також для вжиття ефективних подальших заходів, Європейське банківське управління (ЄБА) має видати рекомендації.
- (52) Щоб забезпечити можливість вжиття оперативних заходів у боротьбі з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму, постачальники платіжних послуг та постачальники послуг у сфері криптоактивів повинні оперативно реагувати на запити щодо інформації про платника та одержувача або про ініціатора та бенефіціара, що надходять від органів, відповідальних за боротьбу з відмиванням грошей або фінансуванням тероризму, у державі-члені, де ці постачальники платіжних послуг мають місцезнаходження або де ці постачальники послуг у сфері криптоактивів мають зареєстрований офіс.
- (53) Кількість робочих днів, що минають у державі-члені, де зареєстрований постачальник платіжних послуг платника, визначає кількість днів для надання відповіді на запити щодо інформації про платника.
- (54) Оскільки в ході кримінальних розслідувань може виявитися неможливим встановити необхідні дані або осіб, причетних до транзакції, аж до закінчення багатьох місяців або навіть років після первісного переказу коштів чи передачі криптоактивів, а також з метою забезпечення доступу до важливих доказів у рамках розслідувань, доцільно вимагати від постачальників платіжних послуг або постачальників послуг у сфері криптоактивів зберігати записи з інформацією про платника та одержувача або ініціатора та бенефіціара протягом певного періоду з метою запобігання, виявлення та розслідування випадків відмивання грошей та фінансування тероризму. Цей період повинен бути обмежений п'ятьма роками, після чого всі персональні дані мають бути видалені, якщо національне законодавство не передбачає іншого. Якщо це необхідно для запобігання, виявлення або розслідування відмивання грошей або фінансування тероризму, і після проведення оцінки необхідності та пропорційності такого заходу, держави-члени повинні мати можливість дозволити або вимагати зберігання записів протягом додаткового періоду, що не перевищує п'яти років, без упередження національного кримінального законодавства щодо доказів, що застосовується до поточних кримінальних розслідувань та судових проваджень, та у повній відповідності до Директиви (ЄС) 2016/680 Європейського Парламенту та Ради (21). Ці заходи можуть бути переглянуті у світлі прийняття Регламенту Європейського Парламенту та Ради щодо запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання грошей або фінансування тероризму.
- (55) З метою покращення дотримання вимог цього Регламенту та відповідно до Повідомлення Комісії від 9 грудня 2010 року під назвою «Посилення режимів санкцій у секторі фінансових послуг» слід розширити повноваження щодо вжиття наглядових заходів та повноваження компетентних органів щодо застосування санкцій. Слід передбачити адміністративні санкції та заходи, а з огляду на важливість боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму держави-члени повинні встановити санкції та заходи, які є ефективними, пропорційними та стримуючими. Держави-члени повинні повідомляти про це Комісію та постійний внутрішній комітет з питань протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму, зазначений у статті 9a(7) Регламенту (ЄС) № 1093/2010.
- (21) Директива (ЄС) 2016/680 Європейського Парламенту та Ради від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з обробкою персональних даних компетентними органами з метою запобігання, розслідування, виявлення або переслідування кримінальних правопорушень або виконання кримінальних покарань, а також про вільний обіг таких даних, та про скасування Рамкового рішення Ради 2008/977/JHA (Офіційний вісник L 119, 4.5.2016, с. 89).

- (56) З метою забезпечення єдиних умов для виконання цього Регламенту повноваження щодо його виконання слід надати Комісії. Ці повноваження слід здійснювати відповідно до Регламенту (ЄС) № 182/2011 Європейського Парламенту та Ради ⁽²²⁾.
- (57) Ряд країн та територій, які не входять до складу території Союзу, входять до валютного союзу з державою-членом, є частиною валютної зони держави-члена або підписали валютну конвенцію з Союзом, представленим державою-членом, і мають постачальників платіжних послуг, які прямо чи опосередковано беруть участь у платіжних та розрахункових системах цієї держави-члена. З метою уникнення застосування цього Регламенту до переказів коштів між відповідними державами-членами та цими країнами або територіями, що може мати значний негативний вплив на економіку цих країн або територій, доцільно передбачити можливість розгляду таких переказів коштів як перекази коштів у межах відповідних держав-членів.
- (58) З огляду на потенційні високі ризики, пов'язані з самохостованими адресами, та технологічну й регуляторну складність, яку вони створюють, зокрема щодо перевірки інформації про власника, до 1 липня 2026 року Комісія має оцінити необхідність вжиття додаткових конкретних заходів для зменшення ризиків, пов'язаних із переказами на або з самохостованих адрес, або на або з суб'єктів, що не зареєстровані в Союзі, включаючи запровадження можливих обмежень, а також має оцінити ефективність та пропорційність механізмів, що використовуються для перевірки достовірності інформації щодо власності на самохостовані адреси.
- (59) Наразі Директива (ЄС) 2015/849 застосовується лише до двох категорій постачальників послуг у сфері криптоактивів, а саме: постачальників гарантів із зберіганням та постачальників, які надають послуги з обміну між віртуальними валютами та фіатними валютами. З метою усунення існуючих прогалин у системі протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму, а також приведення законодавства Союзу у відповідність до міжнародних рекомендацій, до Директиви (ЄС) 2015/849 слід внести зміни, щоб охопити всі категорії постачальників послуг у сфері криптоактивів, як це визначено в Регламенті (ЄС) 2023/1114, який охоплює ширше коло таких постачальників. Зокрема, з метою забезпечення того, щоб до постачальників послуг у сфері криптоактивів застосовувалися ті самі вимоги та той самий рівень нагляду, що й до кредитних та фінансових установ, доцільно оновити перелік суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, шляхом включення постачальників послуг у сфері криптоактивів до категорії фінансових установ для цілей Директиви (ЄС) 2015/849. Крім того, з огляду на те, що традиційні фінансові установи також підпадають під визначення постачальників послуг у сфері криптоактивів, коли вони надають такі послуги, визнання постачальників послуг у сфері криптоактивів фінансовими установами дозволяє запровадити єдиний узгоджений набір правил, що застосовується до суб'єктів, які надають як традиційні фінансові послуги, так і послуги у сфері криптоактивів. Директиву (ЄС) 2015/849 також слід внести зміни, щоб забезпечити можливість для постачальників послуг у сфері криптоактивів належним чином мінімізувати ризики відмивання грошей та фінансування тероризму, яким вони піддаються.
- (60) Відносини, встановлені між постачальниками послуг у сфері криптоактивів та суб'єктами господарювання, зареєстрованими в третіх країнах, з метою здійснення переказів криптоактивів або надання подібних послуг у сфері криптоактивів, мають схожі риси з кореспондентськими банківськими відносинами, встановленими з установою-кореспондентом у третій країні. Оскільки ці відносини мають постійний та повторюваний характер, їх слід розглядати як різновид кореспондентських відносин і застосовувати до них конкретні заходи посиленої належної перевірки, подібні за принципом до тих, що застосовуються у контексті банківських та фінансових послуг. Зокрема, постачальники послуг у сфері криптоактивів повинні, встановлюючи нові кореспондентські відносини з відповідною організацією, застосовувати спеціальні посилені заходи належної перевірки з метою виявлення та оцінки ризиків, пов'язаних із цією організацією, виходячи з її репутації, якості нагляду та механізмів контролю у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ПФТ). На основі зібраної інформації постачальники послуг у сфері криптоактивів, що виступають як кореспонденти, повинні вживати відповідних заходів щодо зменшення ризиків, які мають, зокрема, враховувати потенційно вищий ризик відмивання грошей

(22) Регламент (ЄС) № 182/2011 Європейського Парламенту та Ради від 16 лютого 2011 року, що встановлює правила та загальні принципи щодо механізмів контролю з боку держав-членів за здійсненням Комісією виконавчих повноважень (OJ L 55, 28.2.2011, с. 13).

відмивання грошей та фінансування тероризму, що створюється незареєстрованими та неліцензованими суб'єктами. Це є особливо актуальним доти, доки впровадження стандартів ФАТФ щодо криптоактивів на глобальному рівні залишається нерівномірним, що створює додаткові ризики та виклики. Європейське управління з банківського нагляду (ЕВА) має надати рекомендації щодо того, як постачальники послуг у сфері криптоактивів повинні здійснювати посилену перевірку клієнтів, а також визначити відповідні заходи щодо зменшення ризиків, включаючи мінімальні дії, які слід вживати під час взаємодії з незареєстрованими або неліцензованими суб'єктами, що надають послуги у сфері криптоактивів.

- (61) Регламент (ЄС) 2023/1114 встановив комплексну нормативно-правову базу для постачальників послуг у сфері криптоактивів, яка гармонізує правила, що стосуються авторизації та діяльності постачальників послуг у сфері криптоактивів на території Союзу. З метою уникнення дублювання вимог до Директиви (ЄС) 2015/849 слід внести зміни, щоб скасувати вимоги щодо реєстрації стосовно тих категорій постачальників послуг у сфері криптоактивів, які підпадали б під єдиний режим ліцензування відповідно до Регламенту (ЄС) 2023/1114.
- (62) Оскільки цілі цього Регламенту, а саме боротьба з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму, зокрема шляхом впровадження міжнародних стандартів та забезпечення наявності базової інформації про платників та одержувачів переказів коштів, а також про ініціаторів та бенефіціарів переказів криптоактивів, не можуть бути достатньо досягнуті державами-членами, а, з огляду на масштаб або наслідки таких дій, можуть бути краще досягнуті на рівні Союзу, Союз може вживати заходів відповідно до принципу субсидіарності, викладеного у статті 5 Договору про Європейський Союз. Відповідно до принципу пропорційності, викладеного в цій статті, цей Регламент не виходить за межі того, що є необхідним для досягнення зазначених цілей.
- (63) Цей Регламент підпадає під дію Регламенту (ЄС) 2016/679 та Регламенту (ЄС) 2018/1725 Європейського парламенту та Ради ⁽²³⁾. Він поважає основні права та дотримується принципів, визнаних Хартією основних прав Європейського Союзу, зокрема права на повагу до приватного та сімейного життя (стаття 7), права на захист персональних даних (стаття 8), права на ефективний засіб правового захисту та на справедливий судовий розгляд (стаття 47) та принципу «*ne bis in idem*».
- (64) З метою забезпечення узгодженості з Регламентом (ЄС) 2023/1114 цей Регламент повинен застосовуватися з дати набрання чинності зазначеним Регламентом. До цієї дати держави-члени також повинні транспонувати зміни до Директиви (ЄС) 2015/849.
- (65) Згідно зі статтею 42(1) Регламенту (ЄС) 2018/1725 було проведено консультації з Європейським інспектором з питань захисту даних, який надав свою думку 22 вересня 2021 року ⁽²⁴⁾,

ПРИЙНЯЛИ ЦЕ РЕГЛАМЕНТ:

РОЗДІЛ I

Предмет, сфера застосування та визначення

Стаття 1

Предмет

Цей Регламент встановлює правила щодо інформації про платників та одержувачів, що супроводжує перекази коштів у будь-якій валюті, а також щодо інформації про ініціаторів та бенефіціарів, що супроводжує перекази криптоактивів, з метою запобігання, виявлення та розслідування випадків відмивання грошей та фінансування тероризму, якщо принаймні один із постачальників платіжних послуг або постачальників послуг у сфері криптоактивів, залучених до переказу коштів або переказу криптоактивів, має місцезнаходження або зареєстровану штаб-квартиру, залежно від обставин, у Союзі. Крім того, цей Регламент встановлює правила щодо внутрішніх політик, процедур та заходів контролю для забезпечення впровадження обмежувальних заходів у випадках, коли принаймні один із постачальників платіжних послуг або постачальників послуг у сфері криптоактивів, залучених до переказу коштів або переказу криптоактивів, має місцезнаходження або зареєстровану штаб-квартиру, залежно від обставин, у Союзі.

(23) Регламент (ЄС) 2018/1725 Європейського Парламенту та Ради від 23 жовтня 2018 року про захист фізичних осіб у зв'язку з обробкою персональних даних інституціями, органами, офісами та агентствами Європейського Союзу та про вільний рух таких даних, а також про скасування Регламенту (ЄС) № 45/2001 та Рішення № 1247/2002/ЄС (Офіційний вісник L 295, 21.11.2018, , с. 39).

(24) Офіційний вісник C 524, 29.12.2021, с. 10.

Стаття 2

Сфера застосування

1. Цей Регламент застосовується до переказів коштів у будь-якій валюті, які надсилаються або отримуються постачальником платіжних послуг або посередницьким постачальником платіжних послуг, зареєстрованим у Союзі. Він також застосовується до переказів криптоактивів, включаючи перекази криптоактивів, що здійснюються за допомогою крипто-банкоматів, якщо постачальник послуг у сфері криптоактивів або посередницький постачальник послуг у сфері криптоактивів, що належить до ініціатора або одержувача, має свою зареєстровану штаб-квартиру в Союзі.

2. Цей Регламент не застосовується до послуг, перелічених у статті 3 пункти (а) – (м) та пункт (о) Директиви (ЄС) 2015/2366.

3. Цей Регламент не застосовується до переказів коштів або переказів токенів електронних грошей, як визначено у статті 3(1), пункт (7), Регламенту (ЄС) 2023/1114, що здійснюються за допомогою платіжної картки, інструменту електронних грошей, мобільного телефону або будь-якого іншого цифрового чи ІТ-пристрою з попередньою або подальшою оплатою, що має подібні характеристики, за умови дотримання таких умов:

- (а) ця картка, інструмент або пристрій використовується виключно для оплати товарів або послуг; та
- (b) номер такої картки, інструменту або пристрою супроводжує всі перекази, що впливають з транзакції.

Однак цей Регламент застосовується, коли платіжна картка, засіб електронних грошей, мобільний телефон або будь-який інший цифровий чи ІТ-пристрій з попередньою або подальшою оплатою, що має подібні характеристики, використовується для здійснення переказу коштів або токенів електронних грошей між фізичними особами, які виступають у ролі споживачів, з метою, відмінною від торгівлі, підприємницької або професійної діяльності.

4. Цей Регламент не застосовується до осіб, діяльність яких полягає виключно у перетворенні паперових документів на електронні дані та які здійснюють таку діяльність на підставі договору з постачальником платіжних послуг, а також до осіб, діяльність яких полягає виключно у наданні постачальникам платіжних послуг систем обміну повідомленнями або інших систем підтримки для переказу коштів, або систем клірингу та розрахунків.

Цей Регламент не застосовується до переказу коштів, якщо виконується будь-яка з таких умов:

- (а) воно передбачає зняття готівки платником з власного платіжного рахунку;
- (b) воно становить переказ коштів до державного органу як сплату податків, штрафів або інших зборів у межах держави-члена;
- (c) як платник, так і одержувач є постачальниками платіжних послуг, які діють від власного імені;
- (d) вона здійснюється шляхом обміну зображеннями чеків, включаючи скорочені чеки.

Цей Регламент не застосовується до переказу криптоактивів, якщо виконується будь-яка з таких умов:

- (а) як ініціатор, так і одержувач є постачальниками послуг у сфері криптоактивів, які діють від власного імені;
- (b) переказ є переказом криптоактивів від особи до особи, що здійснюється без участі постачальника послуг у сфері криптоактивів.

Токени електронних грошей, як визначено у статті 3(1), пункт (7), Регламенту (ЄС) 2023/1114, розглядаються як криптоактиви відповідно до цього Регламенту.

5. Держава-член може прийняти рішення не застосовувати цей Регламент до переказів коштів на своїй території на платіжний рахунок одержувача, що дозволяє здійснювати платежі виключно за надання товарів або послуг, якщо виконуються всі такі умови:

- (a) постачальник платіжних послуг одержувача підпадає під дію Директиви (ЄС) 2015/849;
- (b) постачальник платіжних послуг одержувача має можливість відстежити через одержувача за допомогою унікального ідентифікатора транзакції переказ коштів від особи, яка уклала з одержувачем угоду про надання товарів або послуг;
- (c) сума переказу коштів не перевищує 1 000 євро.

Стаття 3

Визначення

Для цілей цього Регламенту застосовуються такі визначення:

- (1) «фінансування тероризму» означає фінансування тероризму, як визначено у статті 1(5) Директиви (ЄС) 2015/849;
- (2) «відмивання грошей» означає діяльність з відмивання грошей, зазначену в статті 1 пункти 3 та 4 Директиви (ЄС) 2015/849;
- (3) «платіжник» — особа, яка має платіжний рахунок і дозволяє здійснювати переказ коштів з цього платіжного рахунку або, у разі відсутності платіжного рахунку, яка надає доручення на переказ коштів;
- (4) «одержувач платежу» — особа, якій призначено переказ коштів;
- (5) «постачальник платіжних послуг» означає категорії постачальників платіжних послуг, зазначені у статті 1(1) Директиви (ЄС) 2015/2366, фізичних або юридичних осіб, які користуються звільненням відповідно до статті 32 цієї Директиви, та юридичних осіб, які користуються звільненням відповідно до статті 9 Директиви 2009/110/ЄС, що надають послуги з переказу коштів;
- (6) «посередницький постачальник платіжних послуг» — це постачальник платіжних послуг, який не є постачальником платіжних послуг платника або одержувача платежу та який приймає й передає переказ коштів від імені постачальника платіжних послуг платника або одержувача платежу чи іншого посередницького постачальника платіжних послуг;
- (7) «платіжний рахунок» — це платіжний рахунок, як визначено у статті 4, пункт (12), Директиви (ЄС) 2015/2366;
- (8) «кошти» — кошти, як визначено у статті 4, пункт (25), Директиви (ЄС) 2015/2366;
- (9) «переказ коштів» означає будь-яку операцію, що принаймні частково здійснюється електронними засобами від імені платника через постачальника платіжних послуг з метою надання коштів одержувачу через постачальника платіжних послуг, незалежно від того, чи є платник та одержувач однією й тією самою особою, та незалежно від того, чи є постачальник платіжних послуг платника та одержувача одним і тим самим, зокрема:
 - (a) кредитний переказ, як визначено у статті 4, пункт (24), Директиви (ЄС) 2015/2366;
 - (b) пряме списання коштів, як визначено у статті 4, пункт (23), Директиви (ЄС) 2015/2366;
 - (c) грошовий переказ, як визначено у статті 4, пункт (22), Директиви (ЄС) 2015/2366, як внутрішній, так і транскордонний;

- (d) переказ, здійснений за допомогою платіжної картки, засобу електронних грошей, мобільного телефону або будь-якого іншого цифрового чи ІТ-пристрою з попередньою або подальшою оплатою, що має подібні характеристики;
- (10) «переказ криптоактивів» означає будь-яку операцію з метою переміщення криптоактивів з однієї адреси розподіленого реєстру, рахунку криптоактивів або іншого засобу, що дозволяє зберігати криптоактиви, на іншу, що здійснюється принаймні одним постачальником послуг у сфері криптоактивів, який діє від імені або ініціатора, або бенефіціара, незалежно від того, чи є ініціатор та бенефіціар однією й тією самою особою, та незалежно від того, чи є постачальник послуг у сфері криптоактивів ініціатором та постачальником послуг у сфері криптоактивів бенефіціара одним і тим самим;
- (11) «пакетна передача файлів» означає сукупність кількох окремих переказів коштів або переказів криптоактивів, об'єднаних для передачі;
- (12) «унікальний ідентифікатор транзакції» означає комбінацію літер, цифр або символів, визначену постачальником платіжних послуг відповідно до протоколів платіжних та розрахункових систем або систем обміну повідомленнями, що використовуються для переказу коштів, або визначену постачальником послуг у сфері криптоактивів, яка дозволяє відстежити транзакцію аж до платника та одержувача або відстежити переказ криптоактивів аж до ініціатора та бенефіціара;
- (13) «переказ криптоактивів між фізичними особами» означає переказ криптоактивів без участі будь-якого постачальника послуг у сфері криптоактивів;
- (14) «криптовалюта» означає криптовалюта, як визначено у статті 3(1), пункт (5), Регламенту (ЄС) 2023/1114, за винятком випадків, коли він належить до категорій, перелічених у статті 2(2), (3) та (4) цього Регламенту, або іншим чином кваліфікується як гроші;
- (15) «постачальник послуг у сфері криптоактивів» означає постачальника послуг у сфері криптоактивів, як визначено у статті 3(1), пункт (15), Регламенту (ЄС) 2023/1114, який надає одну або кілька послуг у сфері криптоактивів, як визначено у статті 3(1), пункт (16), цього Регламенту;
- (16) «посередницький постачальник послуг у сфері криптоактивів» означає постачальника послуг у сфері криптоактивів, який не є постачальником послуг у сфері криптоактивів ініціатора або бенефіціара та який приймає й передає перекази криптоактивів від імені постачальника послуг у сфері криптоактивів ініціатора або бенефіціара, або іншого посередницького постачальника послуг у сфері криптоактивів;
- (17) «банкомати для криптоактивів» або «крипто-банкомати» — це фізичні або онлайн-електронні термінали, які дають змогу постачальнику послуг у сфері криптоактивів здійснювати, зокрема, діяльність із надання послуг з переказу криптоактивів, як зазначено у статті 3(1), пункт (16)(j), Регламенту (ЄС) 2023/1114;
- (18) «адреса розподіленого реєстру» означає буквено-цифровий код, що ідентифікує адресу в мережі, яка використовує технологію розподіленого реєстру (DLT) або подібну технологію, куди можна надсилати або отримувати криптоактиви;
- (19) «рахунок криптоактивів» означає рахунок, що ведеться постачальником послуг у сфері криптоактивів на ім'я однієї або кількох фізичних чи юридичних осіб і який може використовуватися для здійснення переказів криптоактивів;
- (20) «самостійно розміщена адреса» означає адресу розподіленого реєстру, яка не пов'язана з жодним із таких суб'єктів:
- (a) постачальником послуг у сфері криптоактивів;
- (b) суб'єктом, який не зареєстрований у Союзі та надає послуги, подібні до послуг постачальника послуг у сфері криптоактивів;

- (21) «відправник» означає особу, яка має рахунок криптоактивів у постачальника послуг у сфері криптоактивів, адресу розподіленого реєстру або пристрій, що дозволяє зберігати криптоактиви, та дозволяє здійснювати переказ криптоактивів з цього рахунку, адреси розподіленого реєстру або пристрою, або, у разі відсутності такого рахунку, адреси розподіленого реєстру чи пристрою, особу, яка доручає або ініціює переказ криптоактивів;
- (22) «бенефіціар» означає особу, яка є передбачуваним одержувачем переказу криптоактивів;
- (23) «ідентифікатор юридичної особи» або «LEI» означає унікальний буквено-цифровий код, заснований на стандарті ISO 17442, присвоєний юридичній особі;
- (24) «технологія розподіленого реєстру» або «DLT» означає технологію розподіленого реєстру, як визначено у статті 3(1), пункт (1), Регламенту (ЄС) 2023/1114.

РОЗДІЛ II

Обов'язки постачальників платіжних послуг

Розділ 1

Зобов'язання постачальника платіжних послуг плателя

Стаття 4

Інформація, що супроводжує перекази коштів

1. Постачальник платіжних послуг платника повинен забезпечити, щоб перекази коштів супроводжувалися такою інформацією про платника:
 - (a) ім'я та прізвище платника;
 - (b) номер платіжного рахунку платника;
 - (c) адреса платника, включаючи назву країни, номер офіційного документа, що посвідчує особу, та ідентифікаційний номер клієнта, або, як альтернатива, дату та місце народження платника; та
 - (d) за умови наявності відповідного поля у форматі повідомлення про платіж та у разі надання платником цієї інформації своєму постачальнику платіжних послуг — чинний код LEI платника або, за його відсутності, будь-який доступний еквівалентний офіційний ідентифікатор.
2. Постачальник платіжних послуг платника повинен забезпечити, щоб перекази коштів супроводжувалися такою інформацією про одержувача:
 - (a) ім'я та прізвище одержувача;
 - (b) номер платіжного рахунку одержувача; та
 - (c) за умови наявності відповідного поля у форматі повідомлення про платіж та у разі надання платником такого ідентифікатора своєму постачальнику платіжних послуг — актуальний код LEI одержувача або, за його відсутності, будь-який доступний еквівалентний офіційний ідентифікатор.

3. На відміну від пункту 1 підпункту (b) та пункту 2 підпункту (b), у разі переказу, що не здійснюється на платіжний рахунок або з нього, постачальник платіжних послуг платника повинен забезпечити, щоб переказ коштів супроводжувався унікальним ідентифікатором транзакції замість номера платіжного рахунку.
4. Перед переказом коштів постачальник платіжних послуг платника повинен перевірити достовірність інформації, зазначеної у пункті 1 та, у відповідних випадках, у пункті 3, на підставі документів, даних або інформації, отриманих із надійного та незалежного джерела.
5. Перевірка, зазначена в пункті 4 цієї статті, вважається такою, що відбулася, якщо має місце одна з таких обставин:
 - (a) особа платника була перевірена відповідно до статті 13 Директиви (ЄС) 2015/849, а інформація, отримана в результаті такої перевірки, була збережена відповідно до статті 40 зазначеної Директиви;
 - (b) до платника застосовується стаття 14(5) Директиви (ЄС) 2015/849.
6. Без упередження для винятків, передбачених у статтях 5 та 6, постачальник платіжних послуг платника не повинен здійснювати жодного переказу коштів до забезпечення повної відповідності вимогам цієї статті.

Стаття 5

Перекази коштів у межах Союзу

1. На відміну від статті 4(1) та (2), якщо всі постачальники платіжних послуг, залучені до платіжного ланцюга, зареєстровані в Союзі, перекази коштів повинні супроводжуватися принаймні номером платіжного рахунку як платника, так і одержувача або, у разі застосування статті 4(3), унікальним ідентифікатором транзакції, без шкоди для вимог щодо інформації, встановлених у Регламенті (ЄС) № 260/2012, де це застосовно.
2. Незважаючи на положення пункту 1, постачальник платіжних послуг платника повинен протягом трьох робочих днів з моменту отримання запиту на надання інформації від постачальника платіжних послуг одержувача або від посередницького постачальника платіжних послуг надати наступну інформацію:
 - (a) щодо переказів коштів на суму понад 1 000 євро, незалежно від того, чи здійснюються такі перекази в рамках однієї операції чи кількох операцій, які, як видається, пов'язані між собою, — інформацію про платника або одержувача відповідно до статті 4;
 - (b) щодо переказів коштів, що не перевищують 1 000 євро та не видаються пов'язаними з іншими переказами коштів, які разом із зазначеним переказом перевищують 1 000 євро, принаймні:
 - (i) імена та прізвища платника та одержувача; та
 - (ii) номери платіжних рахунків платника та одержувача або, у разі застосування статті 4(3), унікальний ідентифікатор операції.
3. На відміну від статті 4(4), у разі переказів коштів, зазначених у пункті 2, підпункті (b) цієї статті, постачальник платіжних послуг платника не зобов'язаний перевіряти інформацію про платника, якщо тільки постачальник платіжних послуг платника:
 - (a) отримав кошти, що підлягають переказу, готівкою або у вигляді анонімних електронних грошей; або
 - (b) має обґрунтовані підстави підозрювати відмивання грошей або фінансування тероризму.

Стаття 6

Перекази коштів за межі Союзу

1. У разі пакетного переказу від одного платника, коли постачальники платіжних послуг одержувачів знаходяться за межами Союзу, стаття 4(1) не застосовується до окремих переказів, об'єднаних у цьому пакеті, за умови, що пакетний файл містить інформацію, зазначену в статті 4(1), (2) та (3), що ця інформація була перевірена відповідно до статті 4(4) та (5), а також що окремі перекази містять номер платіжного рахунку платника або, у разі застосування статті 4(3), унікальний ідентифікатор транзакції.

2. На відступ від статті 4(1) та, у відповідних випадках, без упередження щодо інформації, яка вимагається відповідно до Регламенту (ЄС) № 260/2012, якщо постачальник платіжних послуг одержувача має місцезнаходження за межами Союзу, перекази коштів, що не перевищують 1 000 євро та не пов'язані, як видається, з іншими переказами коштів, які разом із зазначеним переказом перевищують 1 000 євро, мають супроводжуватися щонайменше:

- (a) імена та прізвища платника та одержувача; та
- (b) номери платіжних рахунків платника та одержувача або, у разі застосування статті 4(3), унікальний ідентифікатор транзакції.

На відміну від статті 4(4), постачальник платіжних послуг платника не зобов'язаний перевіряти інформацію про платника, зазначену в цьому пункті, за винятком випадків, коли постачальник платіжних послуг платника:

- (a) отримав кошти, що підлягають переказу, готівкою або у вигляді анонімних електронних грошей; або
- (b) має обґрунтовані підстави підозрювати відмивання грошей або фінансування тероризму.

Розділ 2

Обов'язки постачальника платіжних послуг одержувача

Стаття 7

Виявлення відсутності інформації про платника або одержувача

1. Постачальник платіжних послуг одержувача повинен запровадити ефективні процедури для виявлення того, чи поля, що стосуються інформації про платника та одержувача в системі обміну повідомленнями або системі платежів та розрахунків, яка використовується для здійснення переказу коштів, були заповнені символами або даними, допустимими відповідно до конвенцій цієї системи.

2. Постачальник платіжних послуг одержувача повинен запровадити ефективні процедури, включаючи, у разі необхідності, моніторинг після або під час переказів, з метою виявлення відсутності такої інформації про платника або одержувача:

- (a) для переказів коштів, у разі яких постачальник платіжних послуг одержувача має місцезнаходження в Союзі, — інформація, зазначена у статті 5;
- (b) для переказів коштів, у разі яких постачальник платіжних послуг платника має місцезнаходження за межами Союзу, — інформація, зазначена у статті 4(1), пункти (a), (b) та (c), та статті 4(2), пункти (a) та (b);
- (c) щодо пакетних переказів коштів, у разі яких постачальник платіжних послуг платника має місцезнаходження за межами Союзу, — інформацію, зазначену в статті 4(1), пункти (a), (b) та (c), та статті 4(2), пункти (a) та (b), стосовно такого пакетного переказу коштів.

3. У разі переказів коштів на суму понад 1 000 євро, незалежно від того, чи здійснюються ці перекази в рамках однієї операції, чи в рамках кількох операцій, які, як видається, пов'язані між собою, перед зарахуванням коштів на платіжний рахунок одержувача або наданням одержувачу доступу до цих коштів постачальник платіжних послуг одержувача повинен перевірити достовірність інформації про одержувача, зазначеної в пункті 2 цієї статті, на підставі документів, даних або інформації, отриманих із надійного та незалежного джерела, без упередження вимог, встановлених у статтях 83 та 84 Директиви (ЄС) 2015/2366.

4. У разі переказів коштів, що не перевищують 1 000 євро та які, як видається, не пов'язані з іншими переказами коштів, які разом із зазначеним переказом перевищують 1 000 євро, постачальник платіжних послуг одержувача не зобов'язаний перевіряти достовірність інформації про одержувача, за винятком випадків, коли постачальник платіжних послуг одержувача:

- (a) здійснює виплату коштів готівкою або анонімними електронними грошима; або
- (b) має обґрунтовані підстави підозрювати відмивання грошей або фінансування тероризму.

5. Перевірка, зазначена в пунктах 3 та 4 цієї статті, вважається такою, що відбулася, якщо має місце одна з таких обставин:

- (a) особа одержувача була перевірена відповідно до статті 13 Директиви (ЄС) 2015/849, а інформація, отримана в результаті такої перевірки, була збережена відповідно до статті 40 цієї Директиви;
- (b) до одержувача застосовується стаття 14(5) Директиви (ЄС) 2015/849.

Стаття 8

Перекази коштів із відсутністю або неповною інформацією про платника або одержувача

1. Постачальник платіжних послуг одержувача повинен запровадити ефективні процедури, що ґрунтуються на оцінці ризиків, зокрема процедури, засновані на підході з урахуванням ризиків, зазначеному у статті 13 Директиви (ЄС) 2015/849, для визначення того, чи слід виконати, відхилити або призупинити переказ коштів, у якому відсутня необхідна повна інформація про платника та одержувача, а також для вжиття відповідних подальших заходів.

Якщо постачальник платіжних послуг одержувача під час отримання переказу коштів виявляє, що інформація, зазначена у статті 4(1), пункти (a), (b) та (c), статті 4(2), пункти (a) та (b), статті 5(1) або статті 6, відсутня або є неповною, або не була заповнена з використанням символів чи даних, допустимих відповідно до конвенцій системи обміну повідомленнями або системи платежів та розрахунків, як зазначено у статті 7(1), постачальник платіжних послуг одержувача повинен, з урахуванням ризику:

- (a) відхилити переказ; або
- (b) запросити необхідну інформацію про платника та одержувача до або після зарахування коштів на платіжний рахунок одержувача або надання йому доступу до цих коштів.

2. У разі якщо постачальник платіжних послуг неодноразово не надає необхідну інформацію про платника або одержувача, постачальник платіжних послуг одержувача повинен:

- (a) вжити заходів, які спочатку можуть включати винесення попереджень та встановлення строків, перш ніж перейти до відмови, обмеження або припинення відповідно до пункту (b), якщо необхідна інформація все ще не надана; або
- (b) безпосередньо відхилити будь-які майбутні перекази коштів від цього постачальника платіжних послуг або обмежувати чи припиняти свої ділові відносини з цим постачальником платіжних послуг.

Постачальник платіжних послуг одержувача повинен повідомити про таке невиконання та вжиті заходи до компетентного органу, відповідального за контроль дотримання положень щодо протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму.

Стаття 9

Оцінка та звітування

Постачальник платіжних послуг одержувача повинен враховувати відсутність або неповноту інформації про платника або одержувача як один із факторів під час оцінки того, чи є переказ коштів або будь-яка пов'язана з ним операція підозрілою та чи слід про неї повідомляти до підрозділу фінансової розвідки (ПФР) відповідно до Директиви (ЄС) 2015/849.

Розділ 3

Обов'язки посередницьких постачальників платіжних послуг

Стаття 10

Збереження інформації про платника та одержувача, що супроводжує переказ

Посередники, що надають платіжні послуги, повинні забезпечити, щоб уся отримана інформація про платника та одержувача, яка супроводжує переказ коштів, зберігалася разом із переказом.

Стаття 11

Виявлення відсутньої інформації про платника або одержувача

1. Посередник у сфері платіжних послуг повинен запровадити ефективні процедури для виявлення того, чи поля, що стосуються інформації про платника та одержувача в системі обміну повідомленнями або системі платежів та розрахунків, яка використовується для здійснення переказу коштів, були заповнені символами або даними, допустимими відповідно до правил цієї системи.
2. Посередник, що надає платіжні послуги, повинен запровадити ефективні процедури, включаючи, у разі необхідності, моніторинг після або під час переказів, з метою виявлення відсутності такої інформації про платника або одержувача:
 - (a) для переказів коштів, у яких постачальники платіжних послуг платника та одержувача мають місцезнаходження в Союзі, — інформація, зазначена у статті 5;
 - (b) для переказів коштів, у яких постачальник платіжних послуг платника або одержувача має місцезнаходження за межами Союзу, — інформація, зазначена у статті 4(1), пункти (a), (b) та (c), та статті 4(2), пункти (a) та (b);
 - (c) щодо пакетних переказів, у разі яких постачальник платіжних послуг платника або одержувача має місцезнаходження за межами Союзу, — інформацію, зазначену в статті 4(1), пункти (a), (b) та (c), та статті 4(2), пункти (a) та (b), стосовно такого пакетного переказу.

Стаття 12

Перекази коштів із відсутньою інформацією про платника або одержувача

1. Посередницький постачальник платіжних послуг повинен встановити ефективні процедури, засновані на оцінці ризиків, для визначення того, чи слід виконати, відхилити або призупинити переказ коштів, у якому відсутня необхідна інформація про платника та одержувача, а також для вжиття відповідних подальших заходів.

Якщо посередник, що надає платіжні послуги, під час отримання переказу коштів виявляє, що інформація, зазначена у статті 4(1), пункти (a), (b) та (c), статті 4(2), пункти (a) та (b), статті 5(1) або статті 6 відсутня або не була вказана з використанням символів чи даних, допустимих відповідно до конвенцій системи обміну повідомленнями або системи платежів та розрахунків, як зазначено у статті 7(1), такий посередник, що надає платіжні послуги, повинен, з урахуванням ризику:

- (a) відхилити переказ; або
- (b) запросити необхідну інформацію про платника та одержувача до або після передачі переказу коштів.

2. У разі, якщо постачальник платіжних послуг неодноразово не надає необхідну інформацію про платника або одержувача, посередницький постачальник платіжних послуг повинен:

- (a) вжити заходів, які спочатку можуть включати винесення попереджень та встановлення строків, перш ніж перейти до відмови, обмеження або припинення відповідно до пункту (b), якщо необхідна інформація все ще не надана; або
- (b) безпосередньо відхиляти будь-які майбутні перекази коштів від цього постачальника платіжних послуг або обмежувати чи припиняти ділові відносини з ним.

Посередницький постачальник платіжних послуг повинен повідомити про таке невиконання та вжиті заходи до компетентного органу, відповідального за контроль дотримання положень щодо протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму.

Стаття 13

Оцінка та звітування

Посередницький постачальник платіжних послуг повинен враховувати відсутність інформації про платника або одержувача як один із факторів під час оцінки того, чи є переказ коштів або будь-яка пов'язана з ним операція підозрілою, та чи слід про неї повідомляти до ПФР відповідно до Директиви (ЄС) 2015/849.

РОЗДІЛ III

Обов'язки постачальників послуг у сфері криптоактивів

Розділ 1

Зобов'язання постачальника послуг у сфері криптоактивів, який є ініціатором

Стаття 14

Інформація, що супроводжує перекази криптоактивів

1. Постачальник послуг у сфері криптоактивів ініціатора повинен забезпечити, щоб перекази криптоактивів супроводжувалися такою інформацією про ініціатора:
 - (a) ім'я та прізвище ініціатора;
 - (b) адреса розподіленого реєстру ініціатора, у випадках, коли переказ криптоактивів реєструється в мережі з використанням технології DLT або аналогічної технології, та номер рахунку криптоактивів ініціатора, якщо такий рахунок існує та використовується для обробки транзакції;
 - (c) номер рахунку криптоактивів ініціатора, у випадках, коли переказ криптоактивів не реєструється в мережі з використанням технології розподіленого реєстру (DLT) або аналогічної технології;
 - (d) адреса ініціатора, включаючи назву країни, номер офіційного документа, що посвідчує особу, та ідентифікаційний номер клієнта, або, як альтернатива, дату та місце народження ініціатора; та
 - (e) за умови наявності необхідного поля у відповідному форматі повідомлення та у разі надання відправником своєму постачальнику послуг з криптоактивів — поточний код LEI або, за його відсутності, будь-який інший доступний еквівалентний офіційний ідентифікатор відправника.

2. Постачальник послуг у сфері криптоактивів відправника повинен забезпечити, щоб перекази криптоактивів супроводжувалися такою інформацією про одержувача:

- (a) ім'я та прізвище одержувача;
- (b) адреса одержувача в розподіленому реєстрі, у випадках, коли переказ криптоактивів реєструється в мережі з використанням технології DLT або подібної технології, та номер рахунку одержувача для криптоактивів, якщо такий рахунок існує та використовується для обробки транзакції;
- (c) номер рахунку криптоактивів одержувача, у випадках, коли переказ криптоактивів не реєструється в мережі з використанням технології розподіленого реєстру (DLT) або аналогічної технології; та
- (d) за умови наявності необхідного поля у відповідному форматі повідомлення та у разі надання ініціатором такого ідентифікатора своєму постачальнику послуг з криптоактивів — поточний код LEI або, за його відсутності, будь-який інший доступний еквівалентний офіційний ідентифікатор одержувача.

3. На відміну від пункту 1 підпункту (c) та пункту 2 підпункту (c), у разі переказу криптоактивів, який не зареєстрований у мережі з використанням технології DLT або аналогічної технології та не здійснюється на або з рахунку криптоактивів, постачальник послуг у сфері криптоактивів ініціатора повинен забезпечити, щоб переказ криптоактивів супроводжувався унікальним ідентифікатором транзакції.

4. Інформація, зазначена в пунктах 1 та 2, має подаватися до переказу криптоактивів, одночасно з ним або паралельно з ним, у безпечний спосіб та відповідно до Регламенту (ЄС) 2016/679.

Інформація, зазначена в пунктах 1 та 2, не повинна обов'язково додаватися безпосередньо до переказу криптоактивів або включатися до нього.

5. У разі переказу криптоактивів на самохостовану адресу постачальник послуг у сфері криптоактивів ініціатора повинен отримати та зберігати інформацію, зазначену в пунктах 1 та 2, а також забезпечити можливість індивідуальної ідентифікації переказу криптоактивів.

Без упередження щодо конкретних заходів щодо зменшення ризиків, вжитих відповідно до статті 19b Директиви (ЄС) 2015/849, у разі переказу суми, що перевищує 1 000 євро, на самохостну адресу, постачальник послуг у сфері криптоактивів відправника повинен вжити адекватних заходів для оцінки того, чи є ця адреса у власності або під контролем відправника.

6. Перед переказом криптоактивів постачальник послуг у сфері криптоактивів, що обслуговує відправника, повинен перевірити достовірність інформації, зазначеної в пункті 1, на підставі документів, даних або інформації, отриманих із надійного та незалежного джерела.

7. Перевірка, зазначена в пункті 6 цієї статті, вважається такою, що відбулася, якщо має місце одна з таких обставин:

- (a) особа відправника була перевірена відповідно до статті 13 Директиви (ЄС) 2015/849, а інформація, отримана в результаті такої перевірки, була збережена відповідно до статті 40 зазначеної Директиви;
- (b) до ініціатора застосовується стаття 14(5) Директиви (ЄС) 2015/849.

8. Постачальник послуг у сфері криптоактивів, який обслуговує відправника, не повинен дозволяти ініціювання або здійснювати будь-який переказ криптоактивів до забезпечення повної відповідності вимогам цієї статті.

Стаття 15

Пакетні перекази криптоактивів

У разі пакетного переказу криптоактивів від одного відправника стаття 14(1) не застосовується до окремих переказів, об'єднаних у цьому пакеті, за умови, що пакетний файл містить інформацію, зазначену у статті 14(1), (2) та (3), що ця інформація була перевірена відповідно до статті 14(6) та (7), і що окремі перекази містять адресу розподіленого реєстру ініціатора, якщо застосовується стаття 14(2), пункт (b), номер рахунку криптоактивів ініціатора, якщо застосовується стаття 14(2), пункт (c), або унікальний ідентифікатор транзакції, якщо застосовується стаття 14(3).

Розділ 2

З о б о в'язання п о с л у г о д а в ц я, що надає послуги з криптоактивів, щодо бенефіціара

Стаття 16

Виявлення відсутньої інформації про відправника або бенефіціара

1. Постачальник послуг у сфері криптоактивів бенефіціара повинен запровадити ефективні процедури, включаючи, у разі необхідності, моніторинг після або під час переказів, з метою виявлення того, чи інформація, зазначена у статтях 14(1) та (2) щодо відправника та бенефіціара, міститься у переказі або пакетному файлі переказу криптоактивів чи надходить разом із ними.

2. У разі переказу криптоактивів з адреси, що перебуває під самостійним управлінням, постачальник послуг у сфері криптоактивів одержувача повинен отримати та зберігати інформацію, зазначену в статті 14(1) та (2), а також забезпечити можливість індивідуальної ідентифікації кожного окремого переказу криптоактивів.

Без упередження щодо конкретних заходів щодо зменшення ризиків, вжитих відповідно до статті 19b Директиви (ЄС) 2015/849, у разі переказу суми, що перевищує 1 000 євро, з адреси, що перебуває під самостійним управлінням, постачальник послуг у сфері криптоактивів одержувача повинен вжити адекватних заходів для оцінки того, чи належить ця адреса одержувачу або чи перебуває вона під його контролем.

3. Перед наданням криптоактивів одержувачу постачальник послуг у сфері криптоактивів, що обслуговує одержувача, повинен перевірити достовірність інформації про одержувача, зазначеної у статті 14(2), на підставі документів, даних або інформації, отриманих із надійного та незалежного джерела.

4. Перевірка, зазначена в пунктах 2 та 3 цієї статті, вважається такою, що відбулася, якщо має місце одна з таких обставин:

- (a) особа бенефіціара була перевірена відповідно до статті 13 Директиви (ЄС) 2015/849, а інформація, отримана в результаті такої перевірки, була збережена відповідно до статті 40 зазначеної Директиви;
- (b) до бенефіціара застосовується стаття 14(5) Директиви (ЄС) 2015/849.

Стаття 17

Перекази криптоактивів із відсутньою або неповною інформацією про відправника або бенефіціара

1. Постачальник послуг у сфері криптоактивів, що обслуговує бенефіціара, повинен запровадити ефективні процедури, засновані на оцінці ризиків, зокрема процедури, що ґрунтуються на принципі врахування ризиків, зазначеному у статті 13 Директиви (ЄС) 2015/849, для визначення того, чи слід виконати, відхилити, повернути або призупинити переказ криптоактивів, у якому відсутня необхідна повна інформація про відправника та бенефіціара, а також для вжиття відповідних подальших заходів.

У разі якщо постачальник послуг у сфері криптоактивів одержувача дізнається про відсутність або неповноту інформації, зазначеної у статті 14(1) або (2) чи у статті 15, такий постачальник послуг у сфері криптоактивів повинен, з урахуванням рівня ризику та без невинуватої затримки:

- (a) відхилити переказ або повернути переказані криптоактиви на рахунок криптоактивів відправника; або
- (b) запросити необхідну інформацію про відправника та одержувача перед тим, як надати криптоактиви одержувачу.

2. У разі якщо постачальник послуг у сфері криптоактивів неодноразово не надає необхідну інформацію про відправника або одержувача, постачальник послуг у сфері криптоактивів одержувача повинен:

- (a) вжити заходів, які спочатку можуть включати винесення попереджень та встановлення строків, перш ніж перейти до відмови, обмеження або припинення відповідно до пункту (b), якщо необхідна інформація все ще не надана; або
- (b) безпосередньо відхилити будь-які майбутні перекази криптоактивів до або від цього постачальника послуг у сфері криптоактивів, або обмежувати чи припиняти ділові відносини з ним.

Постачальник послуг у сфері криптоактивів одержувача повинен повідомити про таке невиконання та вжиті заходи до компетентного органу, відповідального за контроль дотримання положень щодо протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму.

Стаття 18

Оцінка та звітування

Постачальник послуг у сфері криптоактивів бенефіціара повинен враховувати відсутність або неповноту інформації про відправника або бенефіціара як один із факторів під час оцінки того, чи є переказ криптоактивів або будь-яка пов'язана з ним операція підозрілою та чи слід про неї повідомляти до ПФР відповідно до Директиви (ЄС) 2015/849.

Розділ 3

Зобов'язання посередників — послугодавців у сфері криптоактивів

Стаття 19

Збереження інформації про відправника та одержувача, що супроводжує переказ

Посередницькі постачальники послуг у сфері криптоактивів повинні забезпечити, щоб уся отримана інформація про відправника та одержувача, яка супроводжує переказ криптоактивів, передавалася разом із переказом, а також щоб записи такої інформації зберігалися та надавалися на запит компетентних органів.

Стаття 20

Виявлення відсутньої інформації про ініціатора або бенефіціара

Посередник, що надає послуги у сфері криптоактивів, повинен запровадити ефективні процедури, включаючи, за необхідності, моніторинг після або під час переказів, з метою виявлення того, чи інформація про відправника або одержувача, зазначена у статті 14(1), пункти (a), (б) та (в), та статті 14(2), пункти (a), (b) та (c), була надана раніше, одночасно або паралельно з переказом або пакетним переказом криптоактивів, у тому числі у випадках, коли переказ здійснюється на або з адреси, що розміщується на власному сервері.

Стаття 21

Перекази криптоактивів із відсутньою інформацією про відправника або одержувача

1. Посередник, який надає послуги у сфері криптоактивів, повинен встановити ефективні процедури, що ґрунтуються на оцінці ризиків, зокрема процедури, засновані на підході з урахуванням ризику, зазначеному у статті 13 Директиви (ЄС) 2015/849, для визначення того, чи слід виконати, відхилити, повернути або призупинити переказ криптоактивів, у якому відсутня необхідна інформація про відправника та одержувача, а також для вжиття відповідних подальших заходів.

Якщо посередник, що надає послуги з криптоактивів, під час отримання переказу криптоактивів виявляє, що інформація, зазначена у статті 14(1), пункти (а), (b) та (c), та статті 14(2), пункти (а), (b) та (c), або статті 15(1), відсутня або є неповною, такий посередник, що надає послуги з криптоактивів, повинен, з урахуванням рівня ризику та без невикористаної затримки:

- (a) відхилити переказ або повернути переказані криптоактиви; або
- (b) запросити необхідну інформацію про відправника та одержувача перед здійсненням переказу криптоактивів.

2. У разі якщо постачальник послуг у сфері криптоактивів неодноразово не надає необхідну інформацію про відправника або одержувача, посередницький постачальник послуг у сфері криптоактивів повинен:

- (a) вжити заходів, які спочатку можуть включати винесення попереджень та встановлення строків, перш ніж перейти до відмови, обмеження або припинення відповідно до пункту (b), якщо необхідна інформація все ще не надана; або
- (b) безпосередньо відхилити будь-які майбутні перекази криптоактивів до або від цього постачальника послуг у сфері криптоактивів, або обмежувати чи припиняти ділові відносини з ним.

Посередницький постачальник послуг у сфері криптоактивів повинен повідомити про таке невиконання та вжиті заходи до компетентного органу, відповідального за контроль дотримання положень щодо протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму.

Стаття 22

Оцінка та звітування

Посередницький постачальник послуг у сфері криптоактивів повинен враховувати відсутність інформації про відправника або бенефіціара як один із факторів під час оцінки того, чи є переказ криптоактивів або будь-яка пов'язана з ним операція підозрілою, та чи слід про неї повідомляти до ПФР відповідно до Директиви (ЄС) 2015/849.

РОЗДІЛ IV

Загальні заходи, що застосовуються постачальниками платіжних послуг та постачальниками послуг у сфері криптоактивів

Стаття 23

Внутрішні політики, процедури та заходи контролю для забезпечення виконання обмежувальних заходів

Постачальники платіжних послуг та постачальники послуг у сфері криптоактивів повинні запровадити внутрішні політики, процедури та заходи контролю для забезпечення виконання обмежувальних заходів Союзу та національних обмежувальних заходів під час здійснення переказів коштів та криптоактивів відповідно до цього Регламенту.

Європейський банківський орган (ЄБО) до 30 грудня 2024 року має опублікувати рекомендації, в яких будуть конкретизовані заходи, зазначені в цій статті.

РОЗДІЛ V

Інформація, захист даних та зберігання записів**Стаття 24****Надання інформації**

Постачальники платіжних послуг та постачальники послуг у сфері криптоактивів повинні надавати вичерпні відповіді без затримки, зокрема через центральний контактний пункт відповідно до статті 45(9) Директиви (ЄС) 2015/849, якщо такий контактний пункт було призначено, та відповідно до процедурних вимог, встановлених у національному законодавстві держави-члена, в якій вони зареєстровані або мають місцезнаходження, залежно від обставин, на запити виключно від органів, відповідальних за запобігання та боротьбу з відмиванням грошей або фінансуванням тероризму в цій державі-члені, щодо інформації, яка вимагається згідно з цим Регламентом.

Стаття 25**Захист даних**

1. Обробка персональних даних відповідно до цього Регламенту регулюється Регламентом (ЄС) 2016/679. Персональні дані, що обробляються відповідно до цього Регламенту Комісією або ЄБА, регулюються Регламентом (ЄС) 2018/1725.
2. Постачальники платіжних послуг та постачальники послуг у сфері криптоактивів обробляють персональні дані на підставі цього Регламенту виключно з метою запобігання відмиванню грошей та фінансуванню тероризму і не можуть обробляти їх далі у спосіб, що суперечить цим цілям. Обробка персональних даних на підставі цього Регламенту з комерційною метою заборонена.
3. Постачальники платіжних послуг та постачальники послуг у сфері криптоактивів повинні надавати новим клієнтам інформацію, необхідну відповідно до статті 13 Регламенту (ЄС) 2016/679, перед встановленням ділових відносин або здійсненням разової операції. Ця інформація надається у стислій, прозорій, зрозумілій та легкодоступній формі відповідно до статті 12 Регламенту (ЄС) 2016/679 і, зокрема, має містити загальне повідомлення щодо юридичних зобов'язань постачальників платіжних послуг та постачальників послуг у сфері криптоактивів згідно з цим Регламентом під час обробки персональних даних з метою запобігання відмиванню грошей та фінансуванню тероризму.
4. Постачальники платіжних послуг та постачальники послуг у сфері криптоактивів повинні завжди забезпечувати, щоб передача будь-яких персональних даних щодо сторін, залучених до переказу коштів або переказу криптоактивів, здійснювалася відповідно до Регламенту (ЄС) 2016/679.

Європейська рада з захисту даних, після консультацій з Європейським банківським органом (ЄБА), видає керівні принципи щодо практичного виконання вимог захисту даних при передачі персональних даних до третіх країн у контексті переказів криптоактивів. ЄБА видає керівні принципи щодо належних процедур для визначення того, чи слід виконати, відхилити, повернути або призупинити переказ криптоактивів у ситуаціях, коли неможливо забезпечити дотримання вимог захисту даних щодо передачі персональних даних до третіх країн.

Стаття 26**Зберігання записів**

1. Інформація про платника та одержувача або про ініціатора та бенефіціара не повинна зберігатися довше, ніж це є строго необхідним. Постачальники платіжних послуг платника та одержувача повинні зберігати записи про інформацію, зазначену в статтях 4–7, а постачальники послуг у сфері криптоактивів ініціатора та бенефіціара — записи про інформацію, зазначену в статтях 14–16, протягом п'яти років.
2. Після закінчення строку зберігання, зазначеного в пункті 1, постачальники платіжних послуг та постачальники послуг у сфері криптоактивів повинні забезпечити видалення персональних даних, якщо інше не передбачено національним законодавством, яке визначає, за яких обставин постачальники платіжних послуг та постачальники послуг у сфері криптоактивів можуть або повинні продовжувати зберігати такі дані. Держави-члени можуть дозволити або вимагати подальшого зберігання лише після проведення ретельної оцінки необхідності та пропорційності такого подальшого зберігання, а також у випадках, коли вони вважають це виправданим як необхідне для запобігання, виявлення або розслідування відмивання грошей або фінансування тероризму. Цей додатковий строк зберігання не повинен перевищувати п'яти років.

3. Якщо станом на 25 червня 2015 року в державі-члені триває судове провадження, пов'язане із запобіганням, виявленням, розслідуванням або судовим переслідуванням підозр у відмиванні грошей або фінансуванні тероризму, і постачальник платіжних послуг володіє інформацією або документами, що стосуються цього провадження, який триває, такий постачальник платіжних послуг може зберігати цю інформацію або ці документи відповідно до національного законодавства протягом п'яти років з 25 червня 2015 року. Держави-члени можуть, без упередження для національного кримінального законодавства щодо доказів, що застосовується до поточних кримінальних розслідувань та судових проваджень, дозволити або вимагати зберігання такої інформації або документів протягом додаткового періоду у п'ять років, якщо було встановлено необхідність та пропорційність такого додаткового зберігання для запобігання, виявлення, розслідування або притягнення до відповідальності за підозру у відмиванні грошей або фінансуванні тероризму.

Стаття 27

Співпраця між компетентними органами

Обмін інформацією між компетентними органами та з відповідними органами третіх країн відповідно до цього Регламенту регулюється Директивою (ЄС) 2015/849.

РОЗДІЛ VI

Санкції та моніторинг

Стаття 28

Адміністративні санкції та заходи

1. Без упередження права передбачати та застосовувати кримінальні санкції, держави-члени встановлюють правила щодо адміністративних санкцій та заходів, що застосовуються у разі порушення положень цього Регламенту, та вживають усіх необхідних заходів для забезпечення їх виконання. Передбачені санкції та заходи мають бути ефективними, пропорційними та стримуючими, а також відповідати тим, що встановлені відповідно до розділу 4 глави VI Директиви (ЄС) 2015/849.

Держави-члени можуть прийняти рішення не встановлювати правила щодо адміністративних санкцій або заходів за порушення положень цього Регламенту, які за їхнім національним законодавством підлягають кримінальним санкціям. У такому випадку держави-члени повідомляють Комісію про відповідні положення кримінального законодавства.

2. Держави-члени забезпечують, щоб у випадках, коли зобов'язання поширюються на постачальників платіжних послуг та постачальників послуг у сфері криптоактивів, у разі порушення положень цього Регламенту санкції або заходи могли, з урахуванням національного законодавства, застосовуватися до членів керівного органу відповідного постачальника послуг та до будь-якої іншої фізичної особи, яка згідно з національним законодавством несе відповідальність за таке порушення.

3. Держави-члени повідомляють про правила, зазначені в пункті 1, Комісії та постійному внутрішньому комітету з питань протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму, зазначеному в статті 9а(7) Регламенту (ЄС) № 1093/2010. Держави-члени без зайвої затримки повідомляють Комісію та цей постійний внутрішній комітет про будь-які подальші зміни до них.

4. Відповідно до статті 58(4) Директиви (ЄС) 2015/849 компетентні органи мають усі наглядові та слідчі повноваження, необхідні для виконання своїх функцій. Здійснюючи свої повноваження щодо накладення адміністративних санкцій та заходів, компетентні органи тісно співпрацюють, щоб забезпечити досягнення бажаних результатів від таких адміністративних санкцій або заходів, а також для координації своїх дій під час розгляду трансграничних справ.

5. Держави-члени забезпечують, щоб юридичні особи могли бути притягнуті до відповідальності за порушення, зазначені у статті 29, вчинені на їхню користь будь-якою особою, яка діє індивідуально або як частина органу цієї юридичної особи та займає керівну посаду в юридичній особі на підставі будь-якого з таких підстав:

- (a) повноваження представляти юридичну особу;
- (b) повноваження приймати рішення від імені юридичної особи;
- (c) повноваження здійснювати контроль у межах юридичної особи.

6. Держави-члени також забезпечують можливість притягнення юридичних осіб до відповідальності у випадках, коли відсутність нагляду або контролю з боку особи, зазначеної у пункті 5 цієї статті, уможливила вчинення одного з порушень, зазначених у статті 29, на користь цієї юридичної особи особою, що перебуває під її керівництвом.

7. Компетентні органи здійснюють свої повноваження щодо накладення адміністративних санкцій та заходів відповідно до цього Регламенту будь-яким із таких способів:

- (a) безпосередньо;
- (b) у співпраці з іншими органами;
- (c) під своєю відповідальністю шляхом делегування повноважень таким іншим органам;
- (d) шляхом звернення до компетентних судових органів.

Здійснюючи свої повноваження щодо застосування адміністративних санкцій та заходів, компетентні органи тісно співпрацюють з метою забезпечення досягнення бажаних результатів від застосування таких адміністративних санкцій або заходів, а також для координації своїх дій під час розгляду транскордонних справ.

Стаття 29

Особливі положення

Держави-члени забезпечують, щоб їхні адміністративні санкції та заходи включали принаймні ті, що передбачені у статтях 59(2) та (3) Директиви (ЄС) 2015/849 у разі таких порушень цього Регламенту:

- (a) повторне або систематичне невиконання постачальником платіжних послуг вимоги щодо супроводу переказу коштів необхідною інформацією про платника або одержувача, що є порушенням статей 4, 5 або 6, або невиконання постачальником послуг у сфері криптоактивів вимоги щодо супроводу переказу криптоактивів необхідною інформацією про ініціатора та бенефіціара, що є порушенням статей 14 або 15;
- (b) повторне, систематичне або серйозне невиконання постачальником платіжних послуг або постачальником послуг у сфері криптоактивів обов'язку щодо зберігання записів, що є порушенням статті 26;
- (c) невиконання постачальником платіжних послуг ефективних процедур, заснованих на оцінці ризиків, що є порушенням статей 8 або 12, або невиконання постачальником послуг у сфері криптоактивів ефективних процедур, заснованих на оцінці ризиків, що є порушенням статті 17;
- (d) серйозне невиконання посередником-постачальником платіжних послуг вимог статті 11 або 12 або посередником-постачальником послуг у сфері криптоактивів вимог статті 19, 20 або 21.

Стаття 30

Оприлюднення інформації про санкції та заходи

Відповідно до статті 60(1), (2) та (3) Директиви (ЄС) 2015/849 компетентні органи оприлюднюють адміністративні санкції та заходи, накладені у випадках, зазначених у статтях 28 та 29 цього Регламенту, без невиправданої затримки, включаючи інформацію про вид та характер порушення, а також особу осіб, відповідальних за нього, якщо це є необхідним та пропорційним після оцінки кожного конкретного випадку.

Стаття 31

Застосування санкцій та заходів компетентними органами

1. При визначенні виду адміністративних санкцій або заходів та розміру адміністративних грошових санкцій компетентні органи враховують усі відповідні обставини, зокрема ті, що перелічені у статті 60(4) Директиви (ЄС) 2015/849.
2. Щодо адміністративних санкцій та заходів, накладених відповідно до цього Регламенту, застосовується стаття 62 Директиви (ЄС) 2015/849.

Стаття 32

Повідомлення про порушення

1. Держави-члени встановлюють ефективні механізми для заохочення повідомлення компетентних органів про порушення цього Регламенту.

Ці механізми мають включати принаймні ті, що зазначені у статті 61(2) Директиви (ЄС) 2015/849.

2. Постачальники платіжних послуг та постачальники послуг у сфері криптоактивів у співпраці з компетентними органами встановлюють відповідні внутрішні процедури для своїх працівників або осіб, що займають аналогічні посади, щодо повідомлення про порушення всередині організації через безпечний, незалежний, спеціальний та анонімний канал, пропорційний характеру та розміру відповідного постачальника платіжних послуг або постачальника послуг у сфері криптоактивів.

Стаття 33

Моніторинг

1. Держави-члени вимагають від компетентних органів здійснювати ефективний моніторинг та вживати необхідних заходів для забезпечення дотримання цього Регламенту, а також заохочувати, за допомогою ефективних механізмів, повідомлення про порушення положень цього Регламенту до компетентних органів.
2. До 31 грудня 2026 року, а потім кожні три роки, Комісія подає Європейському парламенту та Раді звіт про застосування розділу VI, приділяючи особливу увагу транскордонним справам.

РОЗДІЛ VII

Повноваження щодо виконання

Стаття 34

Процедура комітету

1. Комісію підтримує Комітет з питань запобігання відмиванню грошей та фінансуванню тероризму. Цей Комітет є комітетом у значенні Регламенту (ЄС) № 182/2011.
2. У разі посилання на цей пункт застосовується стаття 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

РОЗДІЛ VIII

Винятки

Стаття 35

Угоди з країнами та територіями, що не входять до складу території Союзу

1. Комісія може надати дозвіл будь-якій державі-члену укласти угоду з третьою країною або з територією, що не входить до територіальної сфери застосування Договору про Європейський Союз та Договору про функціонування Європейського Союзу (ДФЄС), як зазначено у статті 355 ДФЄС (далі — «відповідна країна або територія»), що містить відступи від цього Регламенту, з метою забезпечення того, щоб перекази коштів між цією країною або територією та відповідною державою-членом розглядалися як перекази коштів у межах цієї держави-члена.

Такі угоди можуть бути дозволені лише за умови дотримання всіх наведених нижче умов:

- (a) відповідна країна або територія входить до валютного союзу з відповідною державою-членом, є частиною валютної зони цієї держави-члена або підписала валютну конвенцію з Союзом, представленим державою-членом;
- (b) постачальники платіжних послуг у відповідній країні або території беруть пряму або опосередковану участь у платіжних та розрахункових системах у цій державі-члені;
- (c) відповідна країна або територія вимагає від постачальників платіжних послуг, що перебувають під її юрисдикцією, застосовувати ті самі правила, що й ті, які встановлені цим Регламентом.

2. Держава-член, яка бажає укласти угоду, зазначену в пункті 1, подає запит до Комісії та надає їй усю інформацію, необхідну для розгляду цього запиту.

3. Після отримання Комісією такого запиту перекази коштів між цією державою-членом та відповідною країною або територією тимчасово розглядаються як перекази коштів у межах цієї держави-члена до прийняття рішення відповідно до цієї статті.

4. Якщо протягом двох місяців з моменту отримання запиту Комісія вважає, що не має всієї інформації, необхідної для розгляду запиту, вона звертається до відповідної держави-члена та вказує, яка додаткова інформація потрібна.

5. Протягом одного місяця з моменту отримання всієї інформації, яку вона вважає необхідною для розгляду запиту, Комісія повідомляє про це державу-члена, що подала запит, та надсилає копії запиту іншим державам-членам.

6. Протягом трьох місяців з моменту повідомлення, зазначеного в пункті 5 цієї статті, Комісія ухвалює рішення шляхом прийняття виконавчого акту відповідно до статті 34(2) щодо того, чи надавати відповідній державі-члену дозвіл на укладення угоди, що є предметом запиту.

У будь-якому разі Комісія ухвалює рішення, зазначене в першому підпункті цього пункту, протягом 18 місяців з моменту отримання запиту.

РОЗДІЛ IX

Інші положення

Стаття 36

Рекомендації

ЄБА видає настанови, адресовані компетентним органам та постачальникам платіжних послуг, відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 щодо заходів, які мають бути вжиті відповідно до цього Регламенту, зокрема стосовно виконання статей 7, 8, 11 та 12 цього Регламенту. До 30 червня 2024 року ЄБА видає настанови, адресовані компетентним органам та постачальникам послуг у сфері криптоактивів, щодо заходів, які слід вжити стосовно виконання статей 14–17 та статей 19–22 цього Регламенту.

ЄБА видає керівні принципи, в яких визначаються технічні аспекти застосування цього Регламенту до прямих дебетів, а також заходи, які мають вживати постачальники послуг ініціювання платежів, як визначено у статті 4, пункт (18), Директиви (ЄС) 2015/2366, відповідно до цього Регламенту, з урахуванням їхньої обмеженої ролі в платіжних операціях.

ЄБА видає керівні принципи, адресовані компетентним органам, щодо особливостей підходу, заснованого на оцінці ризиків, до нагляду за постачальниками послуг у сфері криптоактивів та кроків, які слід вживати під час здійснення такого нагляду.

ЄБА забезпечує регулярний діалог із зацікавленими сторонами щодо розробки технічних рішень, сумісних між системами, з метою сприяння виконанню вимог, встановлених цим Регламентом.

Стаття 37

Перегляд

1. Протягом 12 місяців після набрання чинності Регламентом щодо запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання грошей або фінансування тероризму Комісія проводить перегляд цього Регламенту та, у разі необхідності, пропонує поправки з метою забезпечення узгодженого підходу та приведення у відповідність до Регламенту щодо запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання грошей або фінансування тероризму.

2. До 1 липня 2026 року Комісія, після консультацій з Європейським банківським органом (ЄБА), оприлюднить звіт, у якому оцінить ризики, пов'язані з переказами на або з самохостних адрес чи суб'єктів, що не зареєстровані в Союзі, а також необхідність вжиття конкретних заходів для зменшення цих ризиків, та, у разі необхідності, запропонує зміни до цього Регламенту.

3. До 30 червня 2027 року Комісія подає до Європейського Парламенту та Ради звіт про застосування та виконання цього Регламенту, до якого, у разі необхідності, додається законодавча пропозиція.

Звіт, зазначений у першому абзаці, має містити такі елементи:

- (a) оцінку ефективності заходів, передбачених цим Регламентом, та дотримання вимог цього Регламенту постачальниками платіжних послуг та постачальниками послуг у сфері криптоактивів;
- (b) оцінку технологічних рішень для виконання зобов'язань, покладених на постачальників послуг у сфері криптоактивів згідно з цим Регламентом, зокрема щодо останніх досягнень у розробці технологічно обґрунтованих та сумісних рішень для дотримання цього Регламенту, а також щодо використання аналітичних інструментів на основі технології розподіленого реєстру (DLT) для визначення походження та призначення переказів криптоактивів та для проведення оцінки за принципом «знай свою транзакцію» (KYT);
- (c) оцінка ефективності та доцільності порогових значень *de minimis*, пов'язаних із переказами коштів, зокрема щодо сфери застосування та набору інформації, що супроводжує перекази, а також оцінка необхідності зниження або скасування таких порогових значень;
- (d) оцінка витрат та вигод від запровадження порогових значень «*de minimis*», пов'язаних із набором інформації, що супроводжує перекази криптоактивів, включаючи оцінку пов'язаних із цим ризиків відмивання грошей та фінансування тероризму;
- (e) аналіз тенденцій у використанні самохостних адрес для здійснення переказів без залучення третьої сторони, разом з оцінкою пов'язаних з цим ризиків відмивання грошей та фінансування тероризму, а також оцінкою необхідності, ефективності та можливості забезпечення дотримання додаткових заходів щодо зменшення ризиків, таких як конкретні зобов'язання щодо постачальників апаратних та програмних гаманців, а також обмеження, контроль або заборона переказів із використанням самохостних адрес.

У цьому звіті мають бути враховані нові зміни у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму, а також відповідні оцінки, аналізи та звіти у цій сфері, підготовлені міжнародними організаціями та органами, що встановлюють стандарти, правоохоронними органами та розвідувальними службами, постачальниками послуг у сфері криптоактивів або іншими надійними джерелами.

РОЗДІЛ X

Прикінцеві положення

Стаття 38

Зміни до Директиви (ЄС) 2015/849

До Директиви (ЄС) 2015/849 вносяться такі зміни:

(1) у статті 2(1) пункт (3), підпункти (g) та (h) вилучаються;

(2) до статті 3 вносяться такі зміни:

(a) у пункті 2 додається такий пункт:

«(g) постачальники послуг у сфері криптоактивів;»;

(b) підпункт (8) замінюється таким текстом:

«(8) «кореспондентські відносини» означають:

(a) надання банківських послуг одним банком, що виступає в ролі кореспондента, іншому банку, що виступає в ролі респондента, включаючи надання поточного або іншого рахунку пасивів та пов'язаних послуг, таких як управління грошовими потоками, міжнародні грошові перекази, кліринг чеків, транзитні рахунки та послуги з обміну валют;

(b) відносини між кредитними та фінансовими установами, у тому числі у випадках, коли кореспондентська установа надає подібні послуги респондентській установі, а також відносини, встановлені для здійснення операцій з цінними паперами або переказів коштів, або відносини, встановлені для здійснення операцій з криптоактивами або переказів криптоактивів;»;

(c) пункти 18 та 19 замінюються таким текстом:

«(18) «криптоактив» означає криптоактив, як визначено у статті 3(1), пункт (5), Регламенту (ЄС) 2023/1114 Європейського Парламенту та Ради (*), за винятком випадків, коли він належить до категорій, перелічених у статті 2(2), (3) та (4) зазначеного Регламенту, або іншим чином кваліфікується як кошти;

(19) «постачальник послуг у сфері криптоактивів» означає постачальника послуг у сфері криптоактивів, як визначено у статті 3(1), пункт (15), Регламенту (ЄС) 2023/1114, який надає одну або кілька послуг у сфері криптоактивів, як визначено у статті 3(1), підпункті (16) зазначеного Регламенту, за винятком надання консультацій щодо криптоактивів, як зазначено у статті 3(1), підпункті (16)(h) зазначеного Регламенту;

(*) Регламент (ЄС) № 2023/1114 Європейського Парламенту та Ради від 31 травня 2023 року про ринки криптоактивів та про внесення змін до Регламентів (ЄС) № 1093/2010 та (ЄС) № 1095/2010, а також Директив 2013/36/ЄС та (ЄС) 2019/1937 (Офіційний вісник L 150, 9.6.2023, с. 40).»;

(d) додається такий пункт:

«(20) «самохостна адреса» означає самохостну адресу, як визначено у статті 3, пункт (20), Регламенту (ЄС) 2023/1113 Європейського Парламенту та Ради (*).

(*) Регламент (ЄС) 2023/1113 Європейського Парламенту та Ради від 31 травня 2023 року щодо інформації, що супроводжує перекази коштів та певних криптоактивів, та про внесення змін до Директиви (ЄС) 2015/849 (Офіційний вісник L 150, 9.6.2023, с. 1).»;

(3) у статті 18 додаються такі частини:

«5. До 30 грудня 2024 року ЄБА має опублікувати рекомендації щодо змінних ризику та факторів ризику, які повинні враховувати постачальники послуг у сфері криптоактивів під час встановлення ділових відносин або здійснення операцій з криптоактивами.

6. ЄБА має, зокрема, роз'яснити, як постачальники послуг у сфері криптоактивів мають враховувати фактори ризику, перелічені в Додатку III, зокрема під час здійснення операцій з особами та суб'єктами, на яких не поширюється дія цієї Директиви. З цією метою ЄБА має приділити особливу увагу продуктам, операціям та технологіям, що можуть сприяти анонімності, таким як гаманці з захистом приватності, міксери або тамблери.

У разі виявлення ситуацій підвищеного ризику керівні принципи, зазначені в пункті 5, мають містити посилені заходи належної перевірки, застосування яких зобов'язані суб'єкти повинні розглянути з метою зменшення таких ризиків, зокрема запровадження відповідних процедур для виявлення походження або призначення криптоактивів.»;

(4) додаються такі статті:

«Стаття 19а

1. Держави-члени вимагають від постачальників послуг у сфері криптоактивів виявляти та оцінювати ризик відмивання грошей та фінансування тероризму, пов'язаний із переказами криптоактивів, що надходять на самохостовані адреси або надсилаються з них. З цією метою постачальники послуг у сфері криптоактивів повинні запровадити внутрішні політики, процедури та заходи контролю. Держави-члени вимагають від постачальників послуг у сфері криптоактивів застосування заходів щодо зменшення ризиків, що відповідають виявленим ризикам. Ці заходи щодо зменшення ризиків мають включати одне або декілька з наступного:

(a) вжиття заходів, заснованих на оцінці ризиків, для виявлення та перевірки особи відправника або одержувача переказу, здійсненого на самохостну адресу або з неї, або бенефіціарного власника такого відправника чи одержувача, у тому числі шляхом залучення третіх осіб;

(b) вимагати додаткову інформацію про походження та призначення переказаних криптоактивів;

(c) здійснення посиленого постійного моніторингу таких транзакцій;

(d) будь-які інші заходи щодо зменшення та управління ризиками відмивання грошей та фінансування тероризму, а також ризиком невиконання та ухилення від цільових фінансових санкцій та цільових фінансових санкцій, пов'язаних із фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення.

2. До 30 грудня 2024 року Європейське банківське управління (ЄБА) має видати керівні принципи для конкретизації заходів, зазначених у цій статті, включаючи критерії та засоби ідентифікації та перевірки особи відправника або одержувача переказу, здійсненого на або з самохостованої адреси, зокрема з використанням послуг третіх осіб, з урахуванням останніх технологічних досягнень.

Стаття 19b

1. На відступ від статті 19, стосовно транскордонних кореспондентських відносин, що передбачають надання послуг з криптоактивів, як визначено у статті 3(1), пункт (16), Регламенту (ЄС) 2023/1114, за винятком підпункту (h) цього пункту, з суб'єктом-відповідачем, який не зареєстрований у Союзі та надає подібні послуги, включаючи перекази криптоактивів, держави-члени, на додаток до заходів щодо належної перевірки клієнтів, передбачених у статті 13 цієї Директиви, вимагають від постачальників послуг у сфері криптоактивів під час встановлення ділових відносин із таким суб'єктом:

- (a) визначити, чи має відповідна юридична особа ліцензію або чи зареєстрована вона;
- (b) зібрати достатню інформацію про суб'єкта, щодо якого йдеться, щоб повністю зрозуміти характер його діяльності та визначити на основі загальнодоступної інформації репутацію суб'єкта та якість нагляду за ним;
- (c) оцінити заходи контролю у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ), що застосовуються суб'єктом-респондентом;
- (d) отримати схвалення від вищого керівництва перед встановленням нових кореспондентських відносин;
- (e) документувати відповідні обов'язки кожної сторони у кореспондентських відносинах;
- (f) щодо транзитних рахунків у криптоактивах переконатися, що суб'єкт-респондент перевіряв особу клієнтів, які мають прямий доступ до рахунків суб'єкта-кореспондента, та проводить постійну комплексну перевірку щодо них, а також що він здатний надати суб'єкту-кореспонденту відповідні дані щодо комплексної перевірки клієнтів на запит.

У разі якщо постачальники послуг у сфері криптоактивів вирішують припинити кореспондентські відносини з причин, пов'язаних із політикою протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму, вони повинні задокументувати та зареєструвати своє рішення.

Постачальники послуг у сфері криптоактивів повинні регулярно оновлювати інформацію щодо належної перевірки стосовно кореспондентських відносин або у разі виникнення нових ризиків, пов'язаних із суб'єктом-відповідачем.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб постачальники послуг у сфері криптоактивів враховували інформацію, зазначену в пункті 1, з метою визначення, з урахуванням ступеня ризику, відповідних заходів, які необхідно вжити для зменшення ризиків, пов'язаних з кореспондентською організацією.

3. До 30 червня 2024 року Європейське банківське управління (ЄБА) має видати керівні принципи, в яких будуть визначені критерії та елементи, що їх повинні враховувати постачальники послуг у сфері криптоактивів під час проведення оцінки, зазначеної у пункті 1, та заходів щодо зменшення ризиків, зазначених у пункті 2, включаючи мінімальні дії, які повинні вживати постачальники послуг у сфері криптоактивів у разі, якщо суб'єкт, щодо якого проводиться оцінка, не зареєстрований або не має ліцензії.»;

(5) додається така стаття:

«Стаття 24a

До 1 січня 2024 року ЄБА має опублікувати керівні принципи, в яких буде визначено, як застосовуються посилені заходи належної перевірки клієнтів, передбачені в цьому розділі, у випадках, коли суб'єкти, на яких поширюються відповідні зобов'язання, надають послуги у сфері криптоактивів, як визначено у статті 3(1), підпункті (16) Регламенту (ЄС) 2023/1114, за винятком підпункту (h) цього пункту, а також під час переказів криптоактивів, як визначено у статті 3, підпункті (10) Регламенту (ЄС) 2023/1113. Зокрема, ЄБА має визначити, як і коли ці суб'єкти, на яких покладаються відповідні зобов'язання, повинні отримувати додаткову інформацію про відправника та одержувача.»;

(6) у статті 45 пункт 9 замінюється таким текстом:

«9. Держави-члени можуть вимагати від емітентів електронних грошей, як визначено у статті 2, пункт (3), Директиви 2009/110/ЄС, постачальників платіжних послуг, як визначено у статті 4, пункт (11), Директиви (ЄС) 2015/2366, а також постачальників послуг у сфері криптоактивів, які діють на їхній території в інших формах, ніж філія, і головний офіс яких розташований в іншій державі-члені, призначити центральний контактний пункт на своїй території. Цей центральний контактний пункт забезпечує від імені суб'єкта господарювання, що здійснює транскордонну діяльність, дотримання правил протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (AML/CFT) та сприяє здійсненню нагляду з боку наглядових органів, зокрема шляхом надання їм документів та інформації на запит.»;

(7) у статті 47 пункт 1 замінюється таким текстом:

«1. Держави-члени забезпечують, щоб пункти обміну валют та інкасації чеків, а також постачальники трастових або корпоративних послуг мали ліцензію або були зареєстровані, а постачальники послуг у сфері азартних ігор підлягали регулюванню.»;

(8) у статті 67 додається такий пункт:

«3. Держави-члени до 30 грудня 2024 року приймають та оприлюднюють закони, нормативні акти та адміністративні положення, необхідні для виконання статті 2(1), пункту 3, статті 3, пункту (2)(g), статті 3, пунктів (8), (18), (19) та (20), статті 19a(1), статті 19b(1) та (2), статті 45(9) та статті 47(1). Вони негайно надсилають текст цих заходів до Комісії.

Вони застосовують ці заходи з 30 грудня 2024 року.».

Стаття 39

Скасування

Регламент (ЄС) 2015/847 скасовується з дати набрання чинності цим Регламентом.

Посилання на скасоване Регламент слід тлумачити як посилання на цей Регламент і розглядати відповідно до таблиці відповідності, наведеної в Додатку II.

*Стаття 40***Набрання чинності**

Цей Регламент набирає чинності на двадцятий день після його опублікування в «Офіційному віснику Європейського Союзу».

Він застосовується з 30 грудня 2024 року.

Цей Регламент є обов'язковим у повному обсязі та безпосередньо застосовується у всіх державах-членах. Ухвалено в Брюсселі, 31 травня 2023 року.

*Від імені Європейського
парламенту Голова*
Р. МЕТСОЛА

*Від імені Ради
Голова*
П. КУЛЬГРЕН

ДОДАТОК I

СКАСОВАНИЙ РЕГЛАМЕНТ ТА ВНЕСЕНІ ДО НЬОГО ЗМІНИ

Регламент (ЄС) 2015/847 Європейського Парламенту та Ради (Офіційний вісник L 141, 5.6.2015, с. 1)	
Регламент (ЄС) 2019/2175 Європейського Парламенту та Ради (Офіційний вісник L 334, 27.12.2019, с. 1)	[Лише стаття 6]

ДОДАТОК II

ТАБЛИЦЯ ВІДПОВІДНОСТІ

Регламент (ЄС) 2015/847	Цей Регламент
Стаття 1	Стаття 1
Стаття 2 пункти 1, 2 та 3	Стаття 2 пункти 1, 2 та 3
Стаття 2(4), перший та другий абзаци	Стаття 2(4), перший та другий абзаци
—	Стаття 2(4), третій та четвертий абзаци
Стаття 2, пункт 5	Стаття 2, пункт 5
Стаття 3, вступна частина	Стаття 3, вступна частина
Стаття 3, пункти 1–9	Стаття 3, пункти 1–9
—	Стаття 3, пункт 10
Стаття 3, пункт 10	Стаття 3, пункт 11
Стаття 3, пункт 11	Стаття 3, пункт 12
Стаття 3, пункт 12	—
—	Стаття 3, пункти 13–24
Стаття 4(1), вступна частина	Стаття 4(1), вступна частина
Стаття 4(1), пункти (a), (b) та (c)	Стаття 4(1), пункти (a), (b) та (c)
—	Стаття 4(1), пункт (d)
Стаття 4(2), вступна частина	Стаття 4(2), вступна частина
Стаття 4(2), пункти (a) та (b)	Стаття 4(2), пункти (a) та (b)
—	Стаття 4(2), пункт (c)
Стаття 4, пункти 3–6	Стаття 4, пункти 3–6
Статті 5–13	Статті 5–13
—	Статті 14–23
Стаття 14	Стаття 24

Регламент (ЄС) 2015/847	Цей Регламент
Стаття 15(1), (2) та (3)	Стаття 25(1), (2) та (3)
Стаття 15(4), єдиний підпункт	Стаття 25(4), перший підпункт
—	Стаття 25(4), другий підпункт
Стаття 16	Стаття 26
—	Стаття 27
Стаття 17	Стаття 28
Стаття 18	Стаття 29
Стаття 19	Стаття 30
Стаття 20	Стаття 31
Стаття 21	Стаття 32
Стаття 22	Стаття 33
Стаття 23	Стаття 34
Стаття 24, пункти 1–6	Стаття 35, пункти 1–6
Стаття 24, пункт 7	—
Стаття 25, єдиний підпункт	Стаття 36, перший підпункт
—	Стаття 36, другий, третій та четвертий підпункти
—	Стаття 37
—	Стаття 38
Стаття 26	Стаття 39
Стаття 27	Стаття 40
Додаток	—
—	Додаток I
—	Додаток II